

GRAUR

Asociația Grupul pentru Reforma și Alternativa Universitară
Nr.înreg. 2407/A/2004 din Registrul Național al Fundațiilor și Asociațiilor
Nr.înreg. 82/ 22.09.2004 la Jud.Cluj-Napoca // Inc.Civ. 10862/22.09.2004; 30-1/50566
E-mail: graur@graur.org. Site: www.graur.org.

Analiză și critica propunerii Legii învățământului superior (varianta Miclea)

Critică generală: Viziunea generală a învățământului superior după Miclea

Învățământul superior, ca tot învățământul românesc sunt văzute ca un stat în stat fără nici un fel de conexiuni cu societatea românească. Potrivit inițiatorilor, învățământul superior le știe pe toate, gândește în locul tuturor și produce ce dorește el. Pentru el nu există organisme de consultare, de directivare nici ale statului nici ale altor grupuri de interese, de control ale societății. În viziunea acestei propuneri de lege, riscul de politizare a învățământului superior este cel puțin la nivelul situației actuale.

Prin aplicarea acestei legi, eficiența de cheltuire a banului public nu se îmbunătățește iar calitatea învățământului continuă să scadă având în vedere tendința de a încredința activități de control unor organe interne sistemului.

Continuă tendința de a face funcționari din profesori și de păstra în acest fel un nivel deosebit de redus al calității personalului administrativ specific sistemului de învățământ dar și al componentei de cercetare.

Textul actual al legii evită să introducă procedurile sau formatul procedural care apoi să admită introducerea standardelor de calitate. Textul rămâne general, eliptic, pasiv, constatatator fără a avea caracter de fermitate și de asigurare a eficienței manageriale adevărate.

Cu o astfel de lege România riscă să nu poată angaja niciodată cadre didactice și specialiști de calitate atrase din alte universități sau din alte țări ci numai persoane crescute în universitățile unde vor lucra. Concurența este ucisă din fașă.

Critică generală: Legea nu are enunțate și definite principiile pe baza cărora este construită

În opinia noastră, la baza unei legi moderne a învățământului superior ar trebui să stea un set de principii care pot fi enunțate în continuare:

Principii propuse de GRAUR pentru legea învățământului superior		
Nr.	Enunț	Comentarii. Explicații
1.	Angajații cu funcții didactice formează corpul personalului didactic.	Corpul personalului didactic are organe proprii de lucru printre care comisia de etică. Aceste organe sunt stabilite la nivel de centru universitar și la nivel național și din ele nu pot face parte persoane care au atribuții sau funcții administrative. Toate problemele legate de calificarea, perfecționarea, etica, onoarea membrilor corpului didactic se discută și se judecă în acest cadru căruia i se poate adresa cu sesizare orice universitate. Deciziile acestor foruri profesionale sunt supuse în mod obligatoriu controlului justiției.
2.	Toate funcțiile administrative de conducere se ocupă exclusiv prin concurs pe baza fișei postului și a contractului de management.	Momentul scoaterii la concurs, concursul pentru aceste funcții sunt determinate de organul de conducere colectivă la nivel de universitate în raport de performanța managerială din contractul de management și sunt determinate de consiliile de conducere pentru celelalte niveluri, dar tot pe baza evaluării performanței manageriale din planul de management acceptat de fiecare persoană care

		are o astfel de funcție.
3.	Orice universitate are două categorii de funcții de conducere: funcții de conducere profesională și funcții de conducere administrativă.	Funcțiile de conducere profesională sunt ocupate prin alegeri de către personal didactic. Funcțiile de conducere administrativă sunt ocupate numai prin concurs și orice persoană care ocupă o astfel de funcție nu poate desfășura activități didactice și de cercetare.
4.	Intr-o universitate pot fi ordonatori de credite numai persoanele care ocupă funcțiile de conducere administrativă.	
5.	Conducerea instituțiilor universitare se face de către consilii de conducere paritare.	Conducerea instituțiilor universitare se face de către consilii de conducere paritare care cuprind persoane cu funcții profesionale și persoane cu funcții administrative.
6.	Intr-o universitate sunt funcții de conducere profesională: șeful de catedră, decanul și rectorul și sunt funcții de conducere administrativă șeful de departament și directorul general al universității.	Funcțiile de conducere profesională se ocupă prin vot deschis, universal în urma unei campanii electorale individuale.
7.	Organul de decizie colectivă al universității este senatul.	Rolul senatului este același ca și al adunării generale a acționarilor unei companii din punctul de vedere al conducerii economice și administrative și de organ reprezentativ din punctul de vedere al activităților universitare.
8.	Sunt organe de decizie profesională consiliul facultății și departamentul sau catedra.	
9.	În învățământul superior orice persoană are atribuțiile prevăzute în fișa postului și activitatea sa poate fi integral didactică, parțial didactică și parțial de cercetare sau integral de cercetare pentru care i se cuvine un singur salariu care este fix, dar specific condițiilor sale pregătire și a sarcinilor stabilite prin fișa postului.	
10.	Legea statutului personalului didactic nu poate exista în afara legilor învățământului superior, respectiv preuniversitar.	
11.	Învățământul din România trebuie să posedez organe de directivare profesională neutre, nesindicale și apolitice.	Aceste organe nu aparțin Ministerului Educației. Un astfel de organ poate fi Corpul personalului didactic. Este rolul său să asigure baza profesională a deciziilor instituțiilor abilitate ale statului.

Critică generală: _Observații generale legate de textul legii varianta Miclea:

c1) În perioada mandatului, persoanele care ocupă funcții de conducere pe bază de concurs nu pot desfășura nici un fel de activități didactice. Posturile lor didactice sunt rezervate.

c2) În textul legii studenții au principii diferite de restul personalului didactic în condițiile în care cu toții formează o comunitate.

c3) **Critică:** Universitatea cu finanțare publică reprezintă un efort al bugetului public care presupune o investiție realizată în student.

Propunere: În timpul studiilor într-o universitate cu finanțare publică studentul nu poate fi salariat decât pentru cel mult 25% din volumul de muncă normal prevăzut de Codul Muncii.

c4) Prevederile unei legi trebuie să descrie în primul rând normalitatea și numai apoi excepțiile.

B. Intervenții asupra textului de lege

LEGEA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SUPERIOR - proiect -

Cuprins

I.	DISPOZIȚII GENERALE	2
II.	STATUTUL UNIVERSITĂȚILOR	3
III.	STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A UNIVERSITĂȚILOR	6
IV.	ORGANIZAREA STUDIILOR UNIVERSITARE.	7
V.	ACTIVITATEA DE CERCETARE ȘI CREAȚIE UNIVERSITARĂ	12
VI.	PERSONALUL DIDACTIC ȘI DE CERCETARE.....	13
VII.	PROMOVAREA UNIVERSITĂȚII CENTRATE PE STUDENT	19
VIII.	CONDUCEREA UNIVERSITĂȚILOR	22
IX.	FINANȚAREA ȘI PATRIMONIUL UNIVERSITĂȚILOR	29
X.	DISPOZIȚII TRANZITORII	32

LEGEA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SUPERIOR

- proiect -

I. DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1 (1) Prezenta lege reglementează structura, funcțiile, organizarea și funcționarea învățământului superior din România.

(2) Toate instituțiile de învățământ superior publice sau private acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu se supun prevederilor prezentei legi.

Art. 2 (1) Învățământul superior se poate organiza doar în instituții de învățământ superior care au obținut autorizarea de funcționare provizorie sau acreditare, în conformitate cu legea în vigoare.

(2) Actele de studii emise în România sunt recunoscute de către stat numai în cazul în care programele de studii au fost inițiate, derulate și finalizate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, de către instituții de învățământ superior acreditate.

Interventie GRAUR la art.2/1. Propunere: Dacă este lege a învățământului superior, ea nu trebuie să trimită la alte proceduri legale care să permită calității definite și utilizate aici cum ar fi autorizarea de a funcționa provizoriu, autorizarea, acreditarea etc.

Interventie GRAUR la art.2/2. Propunere: Este necesară definirea noțiunilor cu care operează legea. De exemplu [Ministerul Educației]: autoritatea națională în gestionarea învățământului în România nume care nu poate fi modificat conjunctural de nici un guvern. Schimbarea numelui autorității se poate face numai odată cu schimbarea Constituției.

Interventie GRAUR la art.2/3. Propunere: În orice lege, o noțiune nu se poate utiliza înainte de introducerea ei. Este necesară definirea preliminară a noțiunilor de [autorizare] și [funcționare provizorie]. Legea trebuie să cuprindă procedura de autorizare și să definească fără echivoc regimul de funcționare provizorie.

Art. 3 (1) Sistemul național de învățământ superior include toate instituțiile de învățământ superior acreditate, publice sau private. O instituție de învățământ superior autorizată să funcționeze provizoriu, conform procedurilor legale în vigoare, devine membră a sistemului național de învățământ superior numai după acreditare.

(2) Instituțiile de învățământ superior de tip transnațional care funcționează pe teritoriul României conform legislației în vigoare, nu fac parte din sistemul național de învățământ superior.

(3) Sistemul național de învățământ superior este parte componentă a Ariei Europene a Învățământului Superior. Diplomele și certificatele conferite prin programe comune de studii ale instituțiilor de învățământ superior din România cu cele europene sunt recunoscute automat de către statul român.

Interventie GRAUR la art.3/1. Critică: Din textul propunerii de text de leg nu rezultă ce se înțelege prin instituție de învățământ superior publică și privată. **Propunere:** Este necesară definirea completă și fără echivoc a instituției de învățământ superior publică și privată.

Art. 4 (1) Sistemul național de învățământ superior se bazează pe următoarele principii :

- a) principiul autonomiei universitare;
- b) principiul libertății academice;
- c) principiul răspunderii publice;
- d) principiul asigurării calității;
- e) principiul echității;
- f) principiul eficienței manageriale și financiare;
- g) principiul transparenței;
- h) principiul respectării drepturilor și libertăților studenților;
- i) principiul independenței de ideologii, religii și doctrine politice.

(2) În învățământul superior nu sunt admise discriminări pe criterii de vârstă, naționalitate, etnie, sex, origine socială, orientare politică sau religioasă, orientare sexuală sau alte tipuri de discriminare, cu excepția celor prevăzute expres de lege.

Intervenție GRAUR la art.4/1. Critică: este absolut necesară precizarea conținutului principiului. In lista de principii date se regăsesc unele care sunt absolut unice și ambigue. Exemplu: nu rezultă despre care principiu al echității se vorbește. Este vorba de echitatea socială, de echitatea de repartizare a resurselor, al echității profesionale etc? **Propunere:** Introducerea precizării înțelesului principiilor.

Intervenție GRAUR la art.4/2. Critică: De ce ar fi necesară precizarea acestei idei cât timp constituția prevede fondul ei? Care sunt alte tipuri de discriminări? Inseamnă că în Constituție nu sunt premise discriminările și legea învățământului superior înființează „alte tipuri de discriminare”? De când este și de ce ar fi legea învățământului mai puternică decât Constituția României? **Propunere :** Scoaterea articolului din textul legii.

Art. 5 (1) Învățământul superior este organizat în universități sau instituții echivalente denumite, academii, institute, școli, conservatoare și altele asemenea.

(2) Universitățile pot fi publice sau private. Ele sunt persoane juridice de interes public, au caracter non-profit, sunt nepolitice și promovează învățământul și cercetarea ca bunuri publice.

Intervenție GRAUR la art.5/1. Critică: Prin natura funcționării lor universitățile sunt instituții integrate în viața socio-economică. Prin importanța sa caracterul non-profit trebuie detaliat. **Propunere:** Este necesar introducerea în text a detalierei noțiunii de non-profit în accepțiunea și cadrul acestei legi.

Art. 6 (1) În universitățile publice învățământul superior este gratuit, în limita granturilor de studii alocate anual de guvern, și cu taxă.

(2) În universitățile private, învățământul superior este cu taxă sau subvenționat, în baza deciziei Senatului.

(3) Universitățile publice și private au autonomie în stabilirea tipului și cuantumului taxelor, care sunt decise de Senatul universitar și au obligația să le comunice tuturor celor interesați.

Interventie GRAUR la art.6/1. Critică: Nu este potrivit ca legea să intervină în organizarea universităților private și să dispună cine anume să decidă asupra vreunui aspect, inclusiv acela al taxelor. **Propunere:** Reformularea articolului.

Interventie GRAUR la art.6/2. Critică: Aliniatul are textul redundant cu alin.2 și are același viciu al impunerii organului de conducere. Nu este normal ca o lege să impună organul de conducere al unei entități private și mai ales să-i prevadă o astfel de atribuție cum este cea a taxelor. **Propunere:** Reformularea aliniatului.

Art.7 (1) Instituțiile de învățământ superior și programele lor de studii sunt evaluate și ierarhizate periodic în funcție de calitatea academică a serviciilor efectiv oferite.
(2) Programele de studii care nu corespund standardelor minimale de calitate conform reglementărilor în vigoare intră în lichidare începând cu următorul an universitar. Orice înmatriculare de noi studenți în aceste programe este considerată infracțiune și penalizată conform legii. Studenții sunt transferați la alte universități acreditate pe baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

Interventie GRAUR la art.7/1. Critică: Dacă este lege, atunci ea va trebui să cuprindă în mod detaliat, metodologia unică a transferului în condiții de lichidare care este un caz deosebit în funcționarea Universității. **Propunere:** Reformularea aliniatului.

Interventie GRAUR la art.7/2. Critică: Dacă tot se vorbește despre evaluare și ierarhizare, atunci este normal și firesc să fie date aici mijloacele, cadrul, procedura unei astfel de operații. **Propunere:** Introducerea unui capitol aparte și detalierea momentului, mijloacelor, procedurii, excepțiilor operațiilor evaluării și ierarhizării Universităților.

Art.8 (1) Calificările dobândite de absolvenții programelor de studii sunt atestate prin diplome, certificate și alte acte de studii eliberate de către universitățile acreditate.
(2) Conținutul și formatul actelor de studii sunt stabilite prin hotărâre a guvernului.

Interventie GRAUR la art.8/1. Critică: Fiind vorba de o interacțiune între universități și guvern legea trebuie să precizeze în mod concret relația. **Propunere:** Introducerea unei proceduri unice care să detalieze cum anume ajunge un act de studii să fie legal și valabil.

II. STATUTUL UNIVERSITĂȚILOR

Art. 9 (1) Universitățile sunt instituții de învățământ superior acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu conform reglementărilor legale.
(2) universitățile au patrimoniu propriu și îl gestionează conform legii;
(3) universitățile publice se înființează la inițiativa și cu resursele Guvernului;
(4) universitățile private se înființează la inițiativa și cu resursele unor persoane fizice, grup de persoane fizice, asociații sau fundații, numiți în continuare fondatori. Fondatorii au dreptul de proprietate asupra bunurilor mobile sau imobile pe care le-au adus la fondarea universității. Bunurile mobile sau imobile dobândite după înființarea

universității, din taxele de studii plătite de studenți, sunt bunuri publice și aparțin universității.

Intervenție GRAUR la art.9/1. Critică: Toate universitățile sunt publice, numai finanțarea poate fi publică, privată sau mixtă. O universitate cu finanțare privată, care este însă universitate publică, trebuie să aibă proceduri specifice de înființare, recunoaștere, existență și dispariție. O lege a învățământului superior nu poate evita aceste aspecte având în vedere aspectul public al instituției. Ideea cu scoaterea bunurilor private din patrimoniul unei instituții publice, cum ar fi o universitate cu finanțare privată este în afara uzanțelor legii comune. **Propunere:** Introducerea unui capitol distinct destinat înființării, recunoașterii, existenței și dispariției universităților cu finanțare privată.

Art.10 (1) Autonomia universitară și libertatea academică sunt garantate prin lege. Universitățile se organizează și funcționează independent de orice ingerințe ideologice, politice sau religioase.

(2) Autonomia universitară dă dreptul comunității universitare să-și autoreglementsze misiunea, strategia instituțională, structura, activitățile, organizarea și funcționarea proprie, cu respectarea strictă a legislației în vigoare.

(3) Aspectele fundamentale ale autonomiei universitare se exprimă în carta universității, aprobată de senatul universitar.

(4) Autonomia universitară se poate exercita doar cu condiția asumării răspunderii publice.

Art.11 (1) Răspunderea publică obligă orice instituție de învățământ superior, publică sau privată:

- a) să respecte legislația în vigoare, carta proprie și politicile naționale în domeniul învățământului superior;
- b) să aplice procedurile de asigurare a calității;
- c) să respecte politicile de echitate și etică universitară, cuprinse într-un cod etic aprobat de senatul Universității;
- d) să asigure eficiența managerială și eficiența cheltuirii banului public;
- e) să asigure transparența tuturor deciziilor și activităților sale, conform legislației în vigoare;
- f) să respecte libertatea academică a personalului didactic și de cercetare, precum și drepturile și libertățile studenților.

Art.12 (1) Guvernul României, prin intermediul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării și a altor instituții abilitate, are obligația să monitorizeze permanent modul în care se realizează autonomia și răspunderea publică a instituțiilor de învățământ superior.

(2) În cazul în care se constată nerespectarea obligațiilor stipulate în art. 11, Guvernul recurge la următoarele măsuri:

- a) suspendarea rectorului. Până la stabilirea unui nou rector, președintele senatului reprezintă universitatea și devine ordonator de credite;
- b) reducerea sau eliminarea temporară sau definitivă a finanțărilor din surse publice;
- c) nerecunoașterea diplomelor, certificatelor sau a altor acte de studii emise de universitățile în culpă;
- d) inițierea unui proiect de lege de preluare sau fuziune a universităților publice slab performante de către cele performante;
- e) inițierea unui proiect de lege de desființare a universității .

Interventie GRAUR la art.12/1. Critică: Prevederile art.12 sunt cu totul generice astfel încât încălcarea lor nu va putea niciodată să fie decât un act politic. Nu se poate justifica de unde și până unde guvernul trebuie să desființeze o universitate cu finanțare privată. De unde și până unde poate un guvern să reducă sau să elimine finanțările din surse publice? Eventual se poate vorbi de eliminarea aportului „din sursele publice de care răspunde”. In condițiile de confuzie a formulării, preluarea și fuziunea universităților este o simplă enunțare care însă se poate dovedi periculoase în context politic. **Propunere:** Reformularea art.11 și 12 și concretizarea elementelor care impun decizia precum și detalierea naturii concrete și fezabile a deciziei despre care se vorbește.

(3) Guvernul va asigura protecția intereselor, a drepturilor și libertăților studenților înscriși la instituțiile de învățământ superior sancționate.

Art.13 (1) Spațiul universitar este constituit din totalitatea edificiilor, terenurilor, campusurilor universitare, dotărilor de orice fel și cu orice destinație, folosite de instituția de învățământ superior, indiferent de titlul juridic sub care aceasta este îndreptățită să le utilizeze.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) spațiile și dotările aferente care aparțin Ministerului Sănătății și ministerelor cu rețea sanitară proprie, în care se desfășoară învățământul medical superior de stat, precum și spațiile care aparțin Ministerului Apărării, în care se desfășoară învățământ militar.

(3) Spațiul universitar este inviolabil. Accesul în spațiul universitar este permis numai în condițiile stabilite prin lege sau prin carta universitară.

Art.14 (1) Comunitatea universitară este constituită din studenți, personal didactic și de cercetare, personal auxiliar și tehnico-administrativ care are contract de muncă cu universitatea.

(2) Din comunitatea universitară fac parte și persoane cărora li s-a conferit calitatea de membru al comunității universitare prin hotărâre a senatului universitar.

(3) Membrii comunității universitare au drepturile și îndatoririle stabilite prin carta universitară și reglementările legale în vigoare.

Art.15 (1) Carta universitară reflectă opțiunile majore ale comunității universitare și se aplică în tot spațiul universitar

(2) Carta universitară trebuie să se refere, în mod expres la:

- a) modalitățile de desemnare și revocare a mandatelor structurilor și organismelor de conducere ale universității și a oricărui membru al acestora, în conformitate cu legislația în vigoare;
- b) situațiile de conflicte de interese și incompatibilități, incluzând prevederea că în aceeași universitate nu pot ocupa simultan funcții de conducere, la oricare nivel, afini și rude de grad inclusiv III;
- c) condițiile și modul de desfășurare a concursurilor de selecție a personalului didactic, de cercetare, auxiliar și tehnico-administrativ;
- d) modul în care se realizează gestiunea și protecția resurselor universității;
- e) condițiile în care se constituie fondurile proprii și stabilirea în mod independent a destinației acestora și a condițiilor în care sunt utilizate;
- f) condițiile în care se pot încheia contracte cu instituțiile publice și cu alți actori economici în vederea unor programe de cercetare fundamentală și aplicativă sau a creșterii nivelului de calificare a specialiștilor cu studii universitare;

- g) condițiile în care universitatea se poate asocia cu alte universități sau alte organizații pentru îndeplinirea misiunii sale;
  - h) modalitățile în care se pot construi, deține și folosi elementele aferente bazei materiale a universității, necesare educației și cercetării științifice;
  - i) modalitățile în care se derulează acțiunile de cooperare internațională a universității, încheierea de contracte și participarea la organizațiile europene și internaționale;
  - j) modalitățile de colaborare dintre structurile de conducere ale universităților și sindicatele personalului didactic, de cercetare, tehnic și administrativ și cu organizațiile studențești legal constituite.
  - k) orice alte aspecte socotite relevante de către senatul universitar, care nu încalcă legislația în vigoare.
- (2) Carta se elaborează și se adoptă de către senatul universitar în termen de maximum 12 luni de la promulgarea prezentei legi.
- (3) În condițiile în care carta nu respectă legislația în vigoare, toate activitățile desfășurate în baza ei devin nule de drept.

Art.16 (1) Universitățile pot înființa, singure sau prin asociere, societăți comerciale, fundații sau asociații, cu condiția ca acestea să contribuie la creșterea performanțelor instituției și să nu influențeze negativ în niciun fel activitățile de cercetare, predare și învățare.

(2) Universitățile pot constitui consorții universitare, inclusiv cu unitățile de cercetare-dezvoltare, în baza unui contract de parteneriat, conform legislației în vigoare.

Intervenție GRAUR la art.16/1. Critică: Alin.(1): Prevederea contravine caracterului non-profit declarat al Universităților. Apoi, o astfel de prevedere este în contradicție cu modul de utilizare a banului public. Banul public nu are voie să fie investit în activități în care se estimează existența riscului.
Propunere: Reformulare cu eliminarea posibilității ca universitățile să poată deveni asociați sau să poată contribui la înființarea de societăți comerciale oricare ar fi profilul lor și obiectul de activitate.

Art.17 (1) Universitățile adoptă un cod de etică universitară, un cod de asigurare a calității și un cod al îndatoririlor, drepturilor și libertăților studenților. Acestea fac parte din carta universității.

(2) Rectorul universității are obligația să prezinte, la finalul fiecărui an, un raport privind starea universității. Raportul va fi publicat și transmis tuturor părților interesate.

(3) Raportul anual al Rectorului este o componentă a răspunderii publice și constituie o condiție fundamentală pentru accesul la finanțările din bugetul public.

Intervenție GRAUR la art.17/1. Critică: Codul etic nu este o problemă a unei universități ci al lumii universitare a unei. Exemplu: a copia sau a plagia nu este o acțiune pe care o universitate din sistemul de învățământ al țării o poate tolera sau nu după așezarea geografică sau dispoziția indivizilor care alcătuiesc Senatul acesteia. În mod similar, drepturile, îndatoririle și libertățile studenților nu sunt subiecte de negociat sau discutat la nivelul unei universități. **Propunere:** Reformularea articolului cu introducerea precizării că atât codul etic cât și codul drepturilor, îndatoririlor și libertăților studenților sunt unice la nivel național. Ele dau și nivelul standardului sistemului învățământului superior din România.

Art.18 Ministrul Educației, Cercetării și Inovării va prezenta anual Parlamentului un raport privind starea sistemului național de învățământ superior și strategia de dezvoltare a acestuia.

III. STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A UNIVERSITĂȚILOR

Art.19(1) Pentru organizarea și funcționarea activităților de predare, învățare și cercetare, orice instituție de învățământ superior poate include următoarele componente: facultăți, departamente și catedre pentru organizarea predării și a învățării; institute, centre sau laboratoare pentru organizarea cercetării; unități de proiectare, centre de consultanță, clinici universitare, centre pentru formarea continuă a resurselor umane, unități de microproducție și prestări servicii, stațiuni experimentale sau alte entități pentru activități de producție și transfer de cunoaștere și tehnologie. În structura universităților funcționează servicii tehnico - administrative.

(2) Universitatea poate înființa, pe perioadă determinată și pe proiecte, unități de cercetare disciplinară sau interdisciplinară, ca unități distincte de venituri și cheltuieli, având autonomie și statute proprii, aprobate de senat.

(3) Componentele menționate în alin. (1) și (2) sunt organizate de către fiecare instituție de învățământ superior, în mod distinct și autonom, astfel încât instituția să-și realizeze misiunea, să asigure criteriile și standardele de calitate și să gestioneze în mod eficient activitățile de predare, învățare, cercetare, producție sau transfer cognitiv și tehnologic.

(4) Organizarea și funcționarea componentelor universității menționate la art. 19 (1) și (2) sunt decise de către Senatul Universitar.

Facultatea

Art.20(1) Facultatea este unitatea funcțională a universității care elaborează și gestionează programele de studii. Facultatea corespunde unuia sau mai multor domenii ale științelor, artelor sau sportului.

(2) Orice facultate se înființează, se organizează, se divizează, se comasează sau se desființează prin hotărâre a senatului instituției de învățământ superior și se supune cerințelor de asigurare a calității și acreditare conform legislației în vigoare.

(3) Guvernul, pe baza unui contract aprobat de senatul universitar, poate să înființeze și să finanțeze într-o universitate publică sau privată un program de studii sau o facultate cu acele programe de studii care răspund unor cerințe stringente de instruire și formare profesională în domenii de interes național. Programele de studii propuse se supun procedurilor de management și asigurare a calității, conform legislației în vigoare.

(4) O facultate poate include unul sau mai multe departamente care sunt responsabile de organizarea programelor de studii pe tipuri și cicluri de studii universitare.

Intervenție GRAUR la art.20/1. Critică: Intrucât nu s-a definit alt tip de universitate decât publică și privată sintagma „universitate publică sau privată” nu-și are locul. **Propunere:** Inlocuirea sintagmei „universitate publică sau privată” cu sintagma „universitate”.

Intervenție GRAUR la art.20/1. Critică: Prevederea în forma dată nu exclude facultatea = departament. Se impune precizarea că niciodată o facultate nu se poate identifica departamentului. **Propunere:** Reformulare: O facultate poate exista cu cel puțin două departamente care sunt responsabile de organizarea programelor de studii pe tipuri și cicluri de studii universitare.

Interventie GRAUR la art.20/3. Critică: Pentru respectarea dezvoltării logice se impune ca subunitățile să fie prezentate de la cea elementară spre cele complexe: catedră, departament, laborator..... **Propunere:** Rearanjarea capitolelor cu subunitățile funcționale.

Departamentul și institutul

Art.21 (1) Departamentul este unitatea academică funcțională care asigură producerea, transmiterea și valorificarea cunoașterii dintr-un domeniu sau mai multe de specialitate. Un departament poate funcționa într-o facultate sau la nivelul universității.

(2) Departamentul se înființează, se organizează, se divizează, se comasează sau se desființează prin hotărâre a senatului universitar.

(3) Departamentul poate organiza centre sau laboratoare de cercetare care funcționează ca unități de venituri și cheltuieli în cadrul universității.

Catedra

Art.22 (1) Personalul didactic dintr-un departament este organizat pe catedre. Personalul de cercetare dintr-un institut este organizat pe laboratoare.

(2) Catedra este acea unitate componentă a departamentului care are o identitate de specializare disciplinară sau interdisciplinară distinctă și consacrată academic prin cursuri de predare și publicații recunoscute de comunitatea de cercetare. Laboratorul este o unitate de organizare a personalului din cercetare pe criterii disciplinare și tematice și care dispune de resurse financiare adecvate pentru funcționarea proprie.

(3) O catedră poate fi finanțată și de o companie sau instituție privată sau publică, purtând numele acesteia sau orice nume propus de aceasta și servind misiunea instituției de învățământ superior.

(4) Catedra se înființează, se organizează, se divizează, se comasează sau se desființează prin hotărâre a senatului universitar.

Interventie GRAUR la art.22/1. Critică: Din definiția introdusă nu rezultă în nici un fel dacă unitatea numită catedră are spații, bază materială și buget propriu, dacă are autonomie de gestiune economică. **Propunere:** Catedra, astfel definită nu trebuie să posede atribute de gestiune economică. Aceste atribute trebuie însă precizate în mod explicit pentru departament. De asemenea este necesar să se precizeze că unitatea de tip catedră nu poate exista de sine stătător, adică un departament poate avea nici o catedră sau mai mult de două catedre. Departamentul trebuie să aibă prevăzut numărul minim de personal, fie el de 50 de persoane. La rândul său o facultate nu poate avea un singur departament.

Art.23 Instituțiile, centrele sau laboratoarele sunt create de către senat pentru organizarea cercetării-dezvoltării și se supun legislației în vigoare din domeniul cercetării.

Art.24 În baza autonomiei universitare senatul universitar poate înființa și alte structuri de organizare a predării-învățării și cercetării, decât cele menționate în art. 20-23.

IV. ORGANIZAREA STUDIILOR UNIVERSITARE

Structura anului universitar

Art.25 (1) Anul universitar începe la 15 septembrie și se termină la 14 septembrie în anul calendaristic următor.

(2) Un an universitar include semestrul I, semestrul II și perioadele în care nu se țin cursuri la zi. Un semestru constă dintr-o perioadă în care se desfășoară activități didactice și de cercetare cu o durată medie de 14 săptămâni și o alta consacrată sesiunii de examene cu o durată medie de 3 săptămâni. În evaluarea creditelor de studii dintr-un semestru se are în vedere o perioadă de minimum 17 săptămâni.

(3) Senatul fiecărei instituții de învățământ superior aprobă anual, cu cel puțin trei luni înainte de începerea anului universitar, regulamentul privind activitatea profesională a studenților, precum și calendarul activităților educaționale specifice semestrelor academice de studiu.

Interventie GRAUR la art.25/1. Critică: Prevederea este exagerată și nepRACTICĂ fiindcă un astfel de regulament nu se modifică anual. **Propunere:** Reformulare: Regulamentele activității profesionale a studenților sau documente normative asimilate acestuia, nu pot fi modificate mai târziu de data de 1 mai a anului calendaristic în care ar urma să intre în vigoare.

Interventie GRAUR la art.25/1. Critică: Alin.(1). Prevederea este exagerată și nepRACTICĂ. Nu există nici un fel de rațiune ca datele de început și sfârșit ale anului universitar să corespundă la toate universitățile dar se poate indica faptul că acesta este un an convențional. El poate să corespundă cu anul concret stabilit de fiecare universitate în parte. **Propunere:** Reformulare.

Programele de studii universitare

Art.26 (1) Programul de studii universitare reprezintă un set de unități curriculare de predare, învățare, cercetare, aplicații practice și evaluare planificate astfel încât să ducă la o calificare universitară certificată printr-o diplomă și printr-un supliment de diplomă.

(2) Curriculumul programului de studiu se stabilește astfel încât să maximizeze șansele obținerii calificării dorite și se aprobă de către senatul universitar.

(3) Concordanța dintre curriculum și calificarea oferită de programul de studiu este un aspect esențial al asigurării calității.

(4) Programele de studii universitare sunt grupate pe domenii de studii și sunt organizate pe trei cicluri de studiu : licență, masterat, doctorat.

(5) Programele de studii universitare se finalizează, după caz, cu lucrare de licență, disertație de master sau teză de doctorat.

Cicluri

Art.27 (1) Programele de studii universitare pentru ciclul de licență oferă instruire academică sau artistică, respectiv sportivă, care califică studenții pentru ocupații ce solicită aplicarea cunoașterii și metodelor academice. Aceste programe se finalizează cu un examen de licență care constă într-o lucrare de licență, și/sau într-un examen sumativ. Forma și conținutul examenelor de licență sunt aprobate de senat, odată cu aprobarea programelor de studii corespunzătoare. Diploma conferită după promovarea unui program de studii universitare pentru ciclul de licență se numește „diplomă de licență”, menționându-se domeniul de specialitate al licenței. Suplimentul de diplomă se eliberează gratuit, în limba română și o limbă de circulație internațională.

(2) Programele de studii pentru ciclul de master aprofundează sau extind instruirea din ciclul de licență, realizând specializarea științifică sau profesională și au patru profiluri diferite: a) master în științe (matematică, științele naturii și științe sociale), identificat prin acronimul MSc; b) master în inginerie, identificat prin acronimul MIng; c) master în arte (discipline umaniste, artistice și sportive), identificat prin acronimul MA și d) master profesional (vocațional), identificat prin acronimul MV.

(3) Cerințele de admitere, procesul de învățare și disertația finală pentru obținerea titlului de master vor fi particularizate pentru fiecare tip de masterat menționat la art. 27 (2) prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(4) Unitățile de învățământ superior pot stabili parteneriate cu agenții economici, asociațiile profesionale sau instituții publice pentru realizarea de masterate profesionale, care să răspundă direct cerințelor pieții. Minimum 30% din activitățile masteratelor profesionale trebuie susținute de practicieni experți în domeniul respectiv.

(5) Programul de studii universitare pentru master se finalizează cu disertația de master, care este menită să probeze capacitățile unui student de a opera cu cunoștințe avansate dintr-un domeniu de specialitate, de a rezolva în mod competent și creator o problemă teoretică sau practică. În cazul programelor de master în arte sau profesional, disertația de master poate lua acea formă de prezentare care corespunde specificului domeniului și exigențelor calificării universitare de master. Carta universitară a instituției de învățământ superior precizează în detaliu regulile de elaborare și finalizare a probei de absolvire a masterului și de examinare formativă pe parcursul studiilor. Ciclul de masterat se finalizează printr-o diplomă de master, menționându-se tipul de masterat și domeniul de specializare. Diplomei de master i se asociază un supliment de diploma care se eliberează gratuit de către universitatea organizatoare.

(6) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și universitățile vor stabili statutul și responsabilitățile profesionale ale absolvenților de masterat în raport cu absolvenții de licență.

Intervenție GRAUR la art.27/1. Critică: Intrucât noțiunea de „examen sumativ” este nu numai livrescă ci și nefirească, „cumulativ” nefiind sensul real căutat și indus de textul legal, ea ar trebui înlocuită cu o noțiune specifică limbii române. **Propunere:** „examen sumativ” -> „examen rezumativ în sensul acoperirii întregii materii parcurse în timpul studiilor”.

Intervenție GRAUR la art.27/1. Critică: Noțiunea de „practician expert” nu există în nici un statut profesional și este deosebit de confuză și ambiguă. **Propunere:** Să se definească ce se înțelege prin „practician expert”.

Art.28 (1) Programele de studii universitare pentru ciclul de doctorat dezvoltă capacitățile doctoranzilor de a întreprinde în mod independent și creator proiecte academice de cercetare și de dezvoltare sau aplicare a cunoașterii și tehnologiei. Programele de studii doctorale se organizează în forma doctoratului de cercetare, la zi, sau a doctoratului profesional, la zi sau la fără frecvență. Durata doctoratului la zi este de 3 ani, iar a doctoratului la fără frecvență de 4 ani.

(2) Organizarea programelor doctorale se poate face în cadrul unor școli doctorale asociate departamentelor sau facultăților.

(3) Programele de studii doctorale la zi pot fi combinate cu programe masterale la zi, în cadrul unor facultăți graduale sau de cercetare, la nivel de universitate, pentru a asigura continuitatea pregătirii de specialitate.

(4) Metodologia de organizare a programelor de studii doctorale se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(5) Diploma conferită la finalizarea ciclului doctoral se numește diplomă de doctor, specificându-se tipul de doctorat și domeniul în care se conferă. Pentru finalizarea cu succes a doctoratului de cercetare se conferă diploma de doctor în științe, menționându-se domeniul științific specific, iar pentru finalizarea cu succes a doctoratului profesional se conferă diploma de doctor în specialitatea profesională corespunzătoare. Doctoratul științific este identificat prin acronimul PhD (Philosophiae Doctor) menționându-se domeniul științific, iar doctoratul profesional prin acronimul DPr, menționându-se domeniul profesional.

Intervenție GRAUR la art.28/1. Critică: Nu există nici o rațiune pentru precizarea unui anumit interval de timp pentru finalizarea doctoratului. Este mult mai normal să se facă precizarea asupra numărului de doctoranzi care pot fi conduși simultan de un profesor și faptul că trei ani pot fi finanțați din ban public. Dacă există alte surse de finanțare decât ban public, atunci nu există rațiuni pentru limitarea duratei. **Propunere:** Reformulare. Se renunță la precizarea duratei și se face completarea că durata minimă de 3 ani, în ambele situații este condiționată de finanțarea publică și că în toate situațiile conducătorul are un număr limitat de doctoranzi.

Intervenție GRAUR la art.28/2. Critică: Nu se fac precizări relativ la școlile doctorale. Este necesar să se precizeze că acestea sunt structuri cu caracter metodologic și științific și că nu pot avea nici un fel de infrastructură, funcții plătite și/sau personal propriu. **Propunere:** Reformulare.

Art.29 (1) Fiecare ciclu de studii este delimitat de celelalte prin proceduri distincte de absolvire, de certificare și de nivel de calificare.

(2) Diplomele aferente ciclurilor de studii universitare și suplimentele de diplomă sunt documente oficiale a căror falsificare este considerată infracțiune și se pedepsește conform legii.

(3) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și universitățile au obligația să țină evidența tuturor actelor de studii emise pe baza unor regulamente proprii, adoptate în termen de 6 luni de la adoptarea prezentei legi.

(4) Programele de studii universitare sunt organizate cu frecvență, cu frecvență redusă, la fără frecvență sau la distanță, cu același număr de credite și conduc la diplome universitare echivalente academic.

(5) Universitățile pot oferi programe de studii, pentru educație continuă, finalizate cu certificate de studii, și activități de cercetare de tip postdoctoral, pe baza reglementărilor senatului universitar.

Art.30 (1) Documentele curriculare, în care este prezentat un program de studii, sunt planul de învățământ și programa analitică.

(2) Planul de învățământ al unui program de studii include:

- a) calificarea la care duce programul respectiv de studii, exprimată prin descriptori specifici;
- b) disciplinele de învățământ;
- c) ponderea fiecărei discipline exprimată prin credite de studiu;
- d) succesiunea și condiționalitățile disciplinelor și a examenelor pe parcursul studiilor;
- e) modul de finalizare a programului de studii prin examinare și evaluare finală.

(3) Fiecărei discipline incluse în planul de învățământ îi corespunde o programă analitică. Programa analitică a unei discipline prezintă obiectivele predării și învățării, structura tematică a disciplinei, modul de predare și sarcinile de învățare ale studenților, bibliografia pentru studiul individual obligatoriu și opțional al studentului și modul de evaluare a rezultatelor în învățare ale studentului.

Intervenție GRAUR la art.30/1. Critică: Termenul corect pentru „Condiționalitate” este de „intercondiționări”. **Propunere:** Să se analizeze și opereze dacă este cazul.

Intervenție GRAUR la art.30/2. Critică: Modul în care este realizată o disciplină în cadrul unei universități este o amprentă a cadrului didactic și a autonomiei sale. Cred că este util să se precizeze că responsabilitatea programei analitice este atribuția exclusivă a cadrului didactic. **Propunere:** Reformulare.

Credite

Art.31 (1) Programele de studii universitare planifică și organizează volumul de muncă specific activităților de predare, învățare, aplicare practică și examinare în concordanță cu Sistemul European al Creditelor Transferabile (SECT), exprimându-l în termenii creditelor de studii. Un credit de studiu constă în cantitatea de muncă intelectuală dirijată și independentă necesară pentru finalizarea individuală de către student a unei unități componente a unui curs.

(2) Cantitatea de muncă intelectuală individuală a unui student, corespunzătoare unui an universitar, nu poate fi mai mică de 1500 ore, aceasta corespunzând cu 60 de credite.

(3) Programele de studii universitare aferente ciclului de studii universitare de licență solicită un volum de muncă individuală echivalentă cu minimum 180-240 de credite obligatorii. Durata programelor de studii universitare de licență pe domenii de specializare se stabilește la propunerea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(4) programele de studii universitare pentru licență în medicină au o durată de 360 de credite de studiu.

(5) programele de studii universitare pentru licență în arhitectură au o durată de 300 de credite de studiu.

(6) programele aferente ciclului de studii universitare de masterat solicită un volum de muncă individuală de minimum 60 și maximum 120 de credite obligatorii. Durata programelor de studii universitare de master pe domenii de specializare se stabilește la propunerea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(7) Durata totală cumulată a ciclului de studii universitare de licență și de masterat corespunde obținerii a cel puțin 300 de credite de studii transferabile.

(8) Pentru profesii reglementate în Uniunea europeană prin norme speciale se aplică respectivele norme.

(9) Numărul de credite de studii aferente ciclului de studii universitare de doctorat se stabilește de fiecare universitate în funcție de domeniul științific, cultural sau artistic.

Intervenție GRAUR la art.31/1. Critică: alin.7: „credite transferabile de studii”. **Propunere:** Corectură sau asimilare pentru întregul text.

Art.32 (1) În conformitate cu standardele naționale privind asigurarea calității în învățământul superior, universitățile descriu în mod distinct în regulamentele instituționale proprii:

- a) proiectarea curriculară pe baza sistemului de credite;
- b) reguli de alocare a creditelor de studiu;
- c) regulile proprii de gestiune a școlarizării care se bazează pe sistemul de credite, inclusiv transferabilitatea și recunoașterea creditelor;
- d) fișele curriculare ale programelor de studii și ale disciplinelor.

(2) Procedura de alocare a creditelor de studii se fundamentează pe analiza și valorizarea următoarelor tipuri de activități academice care devin indicatori pentru cuantificarea volumului de muncă intelectuală a unui student la o disciplină de studiu: participarea la activități educaționale de curs, seminar, lucrări practice sau lucrări de laborator, studiul notelor de curs, studiul după manual sau suport de curs, studiul bibliografiei minimale indicate, documentare suplimentară, activitate specifică de pregătire pentru seminar sau laborator, realizare de teme, eseuri, referate, traduceri, proiecte, activități de practică profesională și realizarea de rapoarte, pregătire lucrări de control, pregătirea de prezentări orale, pregătirea examenărilor finale, cercetări de teren, documentare și altele similare.

Intervenție GRAUR la art.32/1. Critică: Stabilirea detaliilor legate de modul corelare activitate-credite este fundamentală. Trebuie însă precizat în mod explicit cine are responsabilitatea instituțională de a arbitra și interveni în efortul de asociere menționat. **Propunere:** Completare și reformulare.

Evaluarea succesului academic

Art.33 (1) Succesul academic al unui student în parcurgerea unui program de studii este determinat prin examene, prin evaluarea continuă și prin evaluarea tezelor finale, respectiv de licență, master sau doctorat.

(2) Rezultatele în învățare sunt apreciate la examene cu note de la 10 la 1, nota 5 certificând dobândirea competențelor minimale aferente unei discipline și promovarea unui examen.

(3) Tezele de licență și master sunt evaluate cu note de la 10 la 1, nota minimă de promovare fiind 6.

(4) Organizarea studiilor de doctorat și evaluarea tezelor de doctorat se realizează conform unei metodologii adoptate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(5) Rezultatele unui examen sau ale unei evaluări pot fi anulate de decanul facultății, atunci când se dovedește că acestea au fost obținute în mod fraudulos, sau prin încălcarea principiilor de etică universitară.

(6) Rezultatele unui examen sau ale unei evaluări ce s-a organizat în afara perioadei fixate pentru examinare sau evaluare sunt considerate nule.

(7) Organizarea și desfășurarea activităților de evaluare a studenților intră în responsabilitatea universităților, care vor adopta metodologii specifice în acest sens, având în vedere asigurarea calității și respectarea eticii universitare.

(8) Rezultatele examenelor și ale evaluărilor continue, de teze de licență sau teze de master sunt consemnate în registre speciale a căror formă e stabilită de Senatul universitar, în baza reglementărilor Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(9) Rezultatele evaluărilor academice nu pot fi contestate în instanțe de judecată. Contestațiile se rezolvă conform cu procedurile stabilite de Senat.

Interventie GRAUR la art.33/1. Critică: alin (9): Intr-un stat de drept nu există aspect al vieții societății care să nu se supună controlului justiției. **Propunere:** Reformulare alin.(9).

Interventie GRAUR la art.33/2. Critică: Nu există nici o rațiune pentru stabilirea unei valori diferite a pragului minim de notă de 6 în loc de 5 atâta vreme cât nu există o comparare directă sau un termen de comparare. **Propunere:** Reformulare. Eliminarea alin.(3).

Interventie GRAUR la art.33/3. Critică: Nu se fac precizări relativ la organizatorii examenelor de finalizare de etapă. Ar fi normal ca în cadrul fiecărei universități să existe un sector unic al derulării administrative a procedurilor finalizării lucrărilor de etapă. In acest cadru specializat rolul cadrului didactic este redus strict la activitatea sa de specialitate. **Propunere:** Reformulare prin introducerea sectorului specializat de suport administrativ al procedurilor de finalizare a studiilor pe etape.

Art.34 (1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării stabilește forma și specificațiile diplomelor de studii și al suplimentelor de diplomă conferite de universitățile acreditate din România. Regimul actelor de studii din România se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Un registru centralizat la Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, asociat Registrului Matricol Universitar, inclusiv în formă electronică, ține evidența diplomelor universitare emise în România, pe baza registrelor existente în universitățile acreditate.

(3) Rectorul poate revoca un certificat sau o diplomă de studii atunci când se dovedește că s-a obținut prin mijloace frauduloase sau prin încălcarea principiilor eticii universitare.

Interventie GRAUR la art.34/1. Critică: Revocarea trebuie să aibă la bază un document constatator al unei comisii neutre iar acțiunea de revocare trebuie să se supună controlului justiției. **Propunere:** Reformulare.

Art.35 (1) Universitățile eliberează acte de studii specifice fiecărui ciclu de studii și program de studii universitare absolvit, conform regimului actelor de studii.

(2) Rezultatele evaluărilor pe discipline de examen, de licență sau de master sunt consemnate în Suplimentul la diplomă. Universitățile sunt obligate să elibereze, gratuit, inclusiv într-o limbă de circulație internațională, fiecărui student, suplimentul la diplomă, redactat în conformitate cu regimul actelor de studii din România.

(3) Recunoașterea perioadelor de studii efectuate în țară sau în străinătate se face în baza unei metodologii cadru elaborate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și a unor metodologii specifice aprobate de fiecare instituție de învățământ superior pe baza normelor europene, ale sistemului european de acumulare și transfer al creditelor de studii.

(4) În cazul unor programe de studii organizate în comun de două sau mai multe universități, actele de studii vor fi eliberate în concordanță cu normele specifice, europene sau naționale și cu prevederile acordurilor interinstituționale.

V. ACTIVITATEA DE CERCETARE ȘI CREAȚIE UNIVERSITARĂ

Art.36 (1) Activitatea de cercetare și creație din universități se organizează și funcționează pe baza legislației românești și europene în domeniu.

(2) În baza autonomiei, universitățile optează pentru a fi universități de cercetare intensivă, universități de educație și cercetare, universități de educație sau universități cu orientare vocațională. Această opțiune e făcută publică. Evaluarea calității academice a predării, învățării sau cercetării se face în mod diferențiat, în funcție de opțiunea universității pentru un profil sau altul.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității pentru Învățământul Superior și Consiliul Național al Cercetării Științifice în Învățământul Superior stabilesc standardele, criteriile și indicatorii de diferențiere a universităților, care se aprobă prin Hotărâre de Guvern, în termen de 9 luni de la promulgarea acestei legi.

(4) Universitățile de cercetare intensivă și cele de educație și cercetare au obligația să creeze structuri tehnico-administrative care să faciliteze managementul activităților de cercetare. Aceste structuri deservesc și răspund cerințelor personalului implicat în cercetare.

(5) Personalul implicat în activități de cercetare, în limita granturilor și contractelor de cercetare, are autonomie și responsabilitate personală în realizarea achizițiilor publice și gestiunea resurselor umane necesare derulării grantului. Aceste activități se desfășoară conform reglementărilor legale în vigoare și fac obiectul controlului financiar intern.

Interventie GRAUR la art.36/1. Critică: Nu s-au introdus nicăieri Agenția Română de Asigurare a Calității pentru Învățământul Superior și Consiliul Național al Cercetării Științifice în Învățământul Superior. Ele trebuie să posede personalul independent în sensul că ei nu pot avea nici un fel de atribuții didactice sau de cercetare. **Propunere:** Introducere capitol cu agențiile și organismele care condiționează prin lege funcționarea învățământului superior.

Art.37 (1) La sfârșitul fiecărui an bugetar conducerea universității va prezenta Senatului un raport referitor la quantumul regiei pentru granturile de cercetare și modul în care aceasta a fost cheltuită.

(2) Quantumul regiei pentru granturile și contractele de cercetare nu poate fi modificat pe perioada derulării acestora.

Art.38 (1) Pentru granturile gestionate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, prin Autoritatea Națională de Cercetare Științifică acesta asigură un avans de 30% din valoarea grantului din momentul semnării contractului de finanțare.

(2) Mobilitatea interinstituțională a personalului de cercetare după principiul : grantul urmează cercetătorul – este garantată prin lege. Titularul grantului răspunde public, conform contractului cu autoritatea contractantă, de modul de gestionare a grantului.

VI. PERSONALUL DIDACTIC ȘI DE CERCETARE

Norma didactică

Art.39 (1) Universitățile beneficiază de autonomie în definirea normei didactice și de cercetare pentru fiecare post. Normele didactice și de cercetare sunt aprobate de către Senat. Orice litigiu privind normarea se supune deciziilor senatului.

(2) În atribuțiile personalului didactic și de cercetare din învățământul superior intră:

- a) activități didactice de conducere de doctorat, de predare, de seminarizare și lucrări de laborator, de instruire practică și de evaluare, conform planurilor de învățământ și programelor analitice;

- b) activități de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică, de proiectare și creație artistică, după caz ;
  - c) activități de pregătire științifică și metodică, servicii profesionale aduse universității, alte activități în interesul învățământului și cercetării;
  - d) activități de management și administrație universitară ;
- (3) Particularizarea activităților menționate la alin. (2) pe posturi și grade didactice sau de cercetare se aprobă de senat, la propunerea rectorului. Activitățile se prezintă în fișa postului și se consemnează în contractul individual de muncă.
- (4) Norma didactică de predare variază între 2 și 12 ore pe săptămână.
- (5) Norma de cercetare se stabilește pe baza legislației în vigoare.
- (6) Suma totală a orelor de muncă dintr-o normă didactică sau de cercetare, realizată prin cumularea ponderilor activităților menționate la art. 39, alineatul 2, este de 40 de ore pe săptămână.
- (7) Normarea cadrelor didactice se face ținând cont de structura anului universitar și de tipurile de activități programate în perioadele corespunzătoare.

Intervenție GRAUR la art.39/1. Critică: Nu s-a introdus nicăieri noțiunea de „normă didactică”. **Propunere:** Introducere capitol cu agențiile și organismele care condiționează prin lege funcționarea învățământului superior.

Intervenție GRAUR la art.39/1. Critică: Norma didactică și norma de cercetare trebuie să fie puse în relație cu volumul de muncă potrivit Codului Muncii și prin aceasta să apară precizarea distinctă că în limitele unui salariu, în învățământul superior nu se pot realiza mai multe norme didactice sau de cercetare. **Propunere:** Reformulare.

Art.40 (1) În una și aceeași universitate sau în universități diferite se interzice cumulul de norme didactice. Activitățile didactice care exced norma didactică proprie sunt remunerate în regim de plata cu ora. Activitățile de cercetare, altele decât cele din norma proprie, sunt remunerate conform cartei universitare.

(2) Activitățile din granturi sau contracte de cercetare se remunerează conform deciziei directorului de grant, cu respectarea legislației în vigoare și a prevederilor cartei universitare.

(3) Profesorii titulari sau directorii de granturi care timp de șase ani consecutivi au derulat granturi de cercetare și au funcționat în aceeași universitate, beneficiază de an sabatic. Pe perioada anului sabatic aceștia beneficiază integral de salariul negociat, își păstrează calitatea de titular, dar sunt scutiți de efectuarea activităților din fișa postului.

(4) Pentru performanțe excepționale, pot beneficia de an sabatic și alte categorii de cadre didactice, prin decizia senatului.

Intervenție GRAUR la art.40/1. Critică: În cadrul unei instituții universitare, nici o persoană nu poate primi un alt salariu decât cel convenit poziției sale chiar dacă activitatea sa este desfășurată în cadrul proiectelor de cercetare. **Propunere:** Reformulare alin (2).

Intervenție GRAUR la art.40/1. Critică: (alin (4) Se precizează ce se înțelege prin „performanță excepțională” și cine o apreciază. **Propunere:** Reformulare.

Art.41 (1) Personalul didactic și de cercetare se pensionează la îndeplinirea vârstei legale de pensionare.

(2) Se interzice ocuparea oricărei funcții de conducere sau administrare, la orice nivel al universității, după pensionare.

(3) Senatul universității, în baza criteriilor de performanță profesională și a situației financiare, poate decide continuarea activității unui cadru didactic sau de cercetare după pensionare în baza unui contract pe perioadă determinantă. Senatul poate decide conferirea titlului de profesor emerit, pentru excelență didactică și de cercetare, cadrelor didactice care au atins vârsta de pensionare.

Intervenție GRAUR la art.41/1. Critică: Nu „administrare” ci „administrative”. **Propunere:** Corectură.

Intervenție GRAUR la art.41/1. Critică: Nu există nici o rațiune legală ca o persoană să lucreze într-o instituție publică și mai ales cu finanțare publică, după vârsta de pensionare. **Propunere:** Reformulare cu eliminarea prevederii.

Art.42 (1) Doctoranzii cu frecvență vor fi încadrați automat de către universități ca asistenți de cercetare sau asistenți universitari pe perioadă determinată. Atribuțiile lor sunt stabilite de senat.

(2) Doctoranzii cu frecvență beneficiază de toate drepturile asistenților de cercetare sau asistenților universitari, inclusiv de vechimea în muncă.

Art.43 (1) Prin personal didactic și de cercetare, în sensul prezentei legi, se înțelege personalul care deține, în mod legal, unul din titlurile universitare prevăzute de prezenta lege, care aparține unei instituții de învățământ superior și care desfășoară activități directe cu studenții, în domeniul educației și al cercetării științifice.

(2) În raport cu relațiile de muncă stabilite cu instituția de învățământ superior, personalul didactic poate fi: titular sau asociat. În raport cu participarea la procesul didactic și gradul de pregătire profesională, personalul didactic poate fi: personal didactic sau personal didactic auxiliar. În raport cu disciplina de învățământ, personalul didactic poate fi titular sau asociat al cursului respectiv.

(3) Prin personal didactic titular se înțelege personalul didactic care ocupă o funcție didactică într-o universitate, pe o perioadă determinată sau nedeterminată, în condițiile legii, funcția respectivă fiind declarată, potrivit Codului muncii, funcție de bază.

(4) Calitatea de titular există numai în raport cu o singură instituție de învățământ superior; când un cadru didactic desfășoară activități didactice sau de cercetare științifică în mai multe instituții de învățământ superior, calitatea de titular poate fi numai la una dintre ele, iar în celelalte, calitatea este de cadru didactic asociat. Instituția de învățământ superior în care cadrul didactic este titular are obligația de a păstra și gestiona, potrivit legii, cartea de muncă sau registrul angajaților, cu specificația calității de titular.

(5) Prin personal didactic auxiliar, în sensul prezentei legi, se înțelege personalul care participă în mod direct în procesul de educație sau cercetare științifică cu studenții, contribuind nemijlocit la desfășurarea orelor de clasă, de laborator și de cercetare științifică. Personalul didactic auxiliar trebuie să aibă studii potrivit fișei postului, legal constituit.

(6) Personalului din universități, încadrat pe funcții de cercetător științific, i se aplică prevederile Legii nr. 319/2003 privind Statutul personalului de cercetare-dezvoltare.

(7) În cazul desființării unei unități de învățământ superior, personalul astfel disponibilizat poate beneficia de salarii compensatorii conform legislației în vigoare.

Art.44 (1) Funcțiile și titlurile didactice în învățământul superior sunt: asistent universitar, lector universitar/șef de lucrări, conferențiar universitar și profesor universitar. Funcția de asistent universitar poate fi ocupată de doctoranzii la zi pe perioada determinată.

(2) Personalul didactic prevăzut la art. 44 (1) desfășoară și activități de cercetare științifică, de dezvoltare tehnologică și inovare, de proiectare și transfer tehnologic, de creație artistică sau sportivă, în conformitate cu fișa postului.

(3) În catedre, departamente, unități sau centre de cercetare și microproducție poate funcționa pe posturi distincte și personal de cercetare științifică sau personal de cercetare științifică asociat.

Intervenție GRAUR la art.44/1. Critică: Potrivit textului nu există „doctoranzi la zi” ci numai „doctoranzi cu frecvență”. **Propunere:** Reajustare consecventă.

Intervenție GRAUR la art.44/2. Critică: Alin (1) Nu se precizează la ce anume se referă „perioada determinată”: a studiilor doctorale, a anului universitar? **Propunere:** Reajustare consecventă.

Ocuparea funcțiilor didactice

Art.45 Ocuparea posturilor didactice, evaluarea, motivarea, formarea continuă și concedierea personalului didactic și de cercetare este de competența universităților, în baza legislației în vigoare, a metodologiei cadru stabilite de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și a cartei universitare.

Art.46 (1) Angajarea pe un post didactic sau de cercetare se face, după adoptarea acestei legi, pe perioadă determinată sau pe perioadă nedeterminată.

(2) Angajarea se poate face numai prin concurs public, organizat de instituția de învățământ superior.

(3) La concursul pentru un post didactic sau de cercetare pot participa cetățeni români sau străini, fără nicio discriminare după niciun criteriu, în condițiile legii.

(4) Durata unei perioade determinate este de maximum trei ani.

(5) Contractul de angajare pe perioadă determinată încheiat între universitate și membri ai personalului didactic sau de cercetare poate fi prelungit, în funcție de rezultatele profesionale personale, evaluate pe baza criteriilor adoptate de senatul universității, precum și în funcție de nevoile de angajare și de resursele financiare ale instituției, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art.47 (1) Personalul tehnic-administrativ din instituția de învățământ superior este asimilat personalului din administrația publică și funcționează conform legislației în vigoare.

Art.48 (1) Metodologia cadru de concurs pentru ocuparea posturilor vacante va fi stabilită prin hotărâre de guvern, inițiată de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării la propunerea Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare.

(2) Metodologia va stabili, pentru fiecare titlu sau funcție didactică, cerințele minimale pentru prezentarea la concurs, modul de desfășurare, de soluționare a contestațiilor, conflictele de interese și incompatibilitățile, în vederea asigurării calității, a respectării eticii universitare și a legislației în vigoare.

(3) Se interzice ocuparea posturilor didactice și de cercetare de către persoane dovedite că au plagiat. Se anulează automat concursul pentru un post didactic ocupat, indiferent când, de către o persoană dovedită că a plagiat.

(4) După promulgarea acestei legi, se interzice ocuparea posturilor în aceeași catedră de către rudele până la gradul II, inclusiv.

(5) Încălcarea prevederilor de la alineatele (2) - (4) duce la invalidarea automată a concursului și penalizarea celor vinovați pe baza metodologiei menționate la art. 48, alin.1.

Intervenție GRAUR la art.48/1. Critică: Nu s-a definit cine este, ce este și cum funcționează Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare. **Propunere:** Precizare.

Intervenție GRAUR la art.48/2. Critică: Plagiatul este una din cele mai grave abateri de la etica academică. Prevederea de la alin (3) trebuie să se refere însă la condamnări cu referire la încălcarea eticii academice oricare ar fi acestea. **Propunere:** Introducere precizări.

Intervenție GRAUR la art.48/3. Critică: Alin (4) Restricția de rudenie trebuie să se refere la universitate nu la catedră. **Propunere:** Reformulare cu introducerea restricției la nivelul universității.

Art.49 (1) În baza metodologiei cadru și a legislației în vigoare, universitățile își stabilesc metodologia proprie de conferire a titlurilor și de ocupare a posturilor didactice și de cercetare care este aprobată de către senat.

(2) Rezultatele concursurilor sunt aprobate de senat, iar încadrarea pe post se face începând cu prima zi a viitorului semestru.

Intervenție GRAUR la art.49/1. Critică: Titlurile didactice universitare sunt titluri garantate de stat dacă se implică Ministerul educației. Acesta este motivul pentru care concursul trebuie să fie realizat în afara universității chiar dacă postul scos la concurs este al universității. Legea trebuie să facă distincție între titlu și post. De asemenea trebuie să se precizeze care sunt restricțiile de ocupare a posturilor în raport de titlul avut. **Propunere:** Introducere precizări.

Art.50 (1) Decanii facultăților și rectorul răspund în fața senatului pentru buna desfășurare a concursurilor de ocupare a posturilor în condițiile respectării normelor de calitate, de etică universitară și a legislației în vigoare.

(2) În condițiile constatării unor nereguli, senatul poate aplica o serie de sancțiuni specificate în metodologia proprie, mergând până la demiterea decanilor sau a rectorului.

Intervenție GRAUR la art.50/1: Critică: Sancțiunile care vizează activitatea unui angajat sunt precizate în lege și nu trebuie să se permită nici unei alte structuri introducerea de noi sancțiuni. **Propunere:** Eliminarea articolului.

Intervenție GRAUR la art.50/2: Critică: Un concurs de angajare este o

procedură bine precizată și nu se impune transferarea responsabilității în mod suplimentar spre cei care au funcții de conducere generale (decan, rector). **Propunere:** Eliminarea articolului.

Art.51 (1) Universitățile răspund public de modul de ocupare a posturilor didactice și de cercetare.

(2) În cazul constatării unor nereguli grave în ocuparea posturilor didactice și de cercetare, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării aplică sancțiunile prevăzute la art. 12 (2), în baza unui audit realizat de CNATDCU.

(3) Concursurile pentru ocuparea posturilor didactice și de cercetare din universități nu pot fi contestate în instanță.

Intervenție GRAUR la art.51/1. Critică: Într-un stat de drept nu poate exista nici un fel de activitate care să se sustragă controlului justiției.
Propunere: Reformulare.

Evaluarea calității cadrelor didactice

Art.52 (1) Datele și informațiile privind situația profesională a personalului didactic și de cercetare și a celui tehnic-administrativ se consemnează într-o fișă personală de serviciu. Accesul la fișa personală de serviciu este permis numai persoanei în cauză, titularului serviciului de resurse umane și conducătorului instituției de învățământ superior.

(2) Fișele de post individualizate se încadrează la nivel de catedră și de departament în statutul de funcții al catedrei, respectiv al departamentului. Statutul de funcții constituie documentul legal în baza căruia se face salarizarea lunară a fiecărui membru al personalului didactic și de cercetare.

Intervenție GRAUR la art.52/1. Critică: Alin.(1): Activitatea unui cadru didactic este una prin excelență publică. Care ar fi rațiunea pentru ca „fișa” să posede caracter confidențial special? Sau este vorba de o nouă „fișă de cadre”? **Propunere:** Eliminarea noțiunii de „fișă personală de serviciu” pentru cadrele didactice.

Intervenție GRAUR la art.52/2. Critică: Alin.(2): Fișa de post este documentul pe baza căruia angajatul participă la concursul pentru post. Aceasta nu poate fi modificată la nivelul catedrei ci numai la nivelul angajatorului, adică al universității. **Propunere:** Reformulare.

Art.53 (1) Rezultatele și performanțele activităților didactice și de cercetare ale personalului didactic și de cercetare dintr-o universitate sunt evaluate periodic, la intervale de maximum trei ani. Această evaluare se face în conformitate cu o metodologie aprobată și aplicată de senatul universității.

(2) Evaluarea de către studenți a prestației cadrelor didactice este obligatorie.

Intervenție GRAUR la art.53/1. Critică: Evaluarea trebuie realizată numai de către inspectorii de personal care să facă evaluarea în strictă relație cu fișa postului comunicată de conducerea instituției la angajare sau modificată la modificarea funcției angajatului. Evaluarea de către studenți se face într-un cadru în care să nu intervină nici un fel de cadre didactice cu sau fără

funcții administrative. În acest cadru rezultatele evaluării de către studenți au rolul de recomandări către cadrul didactic. **Propunere:** Reformulare.

Drepturi ale personalului didactic

Art.54 (1) Personalul din învățământul superior are drepturi și îndatoriri care decurg din cartea universitară, din codul de etică universitară, din contractul individual de muncă, precum și din legislația în vigoare.

(2) Protecția drepturilor salariaților precum și a drepturilor de proprietate intelectuală asupra creației științifice, culturale sau artistice este garantată și se asigură în conformitate cu prevederile cartei universitare și cu legislația specifică în vigoare.

(3) Membrii comunității universitare le este garantată libertatea academică. În baza acesteia ei pot exprima liber opinii academice în spațiul universitar și au libertatea de predare, cercetare și creație, în conformitate cu criteriile de calitate academică.

(4) Personalul didactic și de cercetare are dreptul de a publica studii, articole, volume sau opere de artă, fără restricții ale libertății academice.

(5) Inovațiile, invențiile sau patentele care au fost realizate în laboratoarele universității și cu materiale ce aparțin instituției de învățământ superior sunt considerate ca proprietate a autorului sau autorilor și a instituției de învățământ superior. Drepturile de proprietate sunt partajate conform prevederilor Cartei universitare și legislației în vigoare.

Intervenție GRAUR la art.54/1. Critică: Îndatoririle unui angajat decurg din fișa postului pe care o primește în momentul în care acceptă participarea la concursul de angajare. **Propunere:** Reformulare.

Intervenție GRAUR la art.54/2. Critică: Nu există noțiunile de „inovație” și „patente”. În ceea ce privește invențiile există legislație specifică în care problema dreptului la brevetul de invenție este stabilită în mod unic. Nu este cazul ca această lege să limiteze sau să extindă prevederile altei legi. **Propunere:** Se elimină alin (5).Reformulare.

Intervenție GRAUR la art.54/2. Critică: Alin.(2) Dacă această lege nu aduce nou în materia proprietății intelectuale de ce se mai face vorbire despre acest subiect? Formalism. **Propunere:** Eliminarea prevederii.

Art.55 Cadrele didactice și studenții sunt protejați în spațiul universitar de autoritățile responsabile cu ordinea publică. Protecția se asigură împotriva persoanei sau grupului de persoane care aduc atingere demnității umane și profesionale a cadrelor didactice sau care împiedică exercitarea drepturilor și a obligațiilor sale. Protecția este solicitată de persoana autorizată prin Carta universitară.

Distincții și premii

Art.56 (1) Personalul didactic titular cu rezultate excelente în activitatea didactică, educativă și științifică poate primi decorații, ordine, medalii, titluri, precum și premii, potrivit legii. Acestea sunt conferite în baza unui statut aprobat prin hotărâre a Guvernului în termen de 9 luni de la promulgarea acestei legi.

(2) Personalului didactic și de cercetare are îndatoriri și răspunderi de natură profesională, materială și morală, care garantează realizarea unui proces instructiv-educativ de calitate și a unor activități de cercetare performante.

Art.57 (1) Sancțiunile disciplinare care se pot aplica personalului didactic și de cercetare sunt următoarele:

- a) observație scrisă;
- b) avertisment scris;
- c) diminuarea salariului de bază, cumulat, când este cazul, cu indemnizația de conducere, de îndrumare și de control;
- d) suspendarea, pe o perioadă determinată de timp, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții didactice superioare ori a unei funcții de conducere, de îndrumare, de control, ca membru în comisii de doctorat, master sau de licență;
- e) destituirea din funcția de conducere, de îndrumare și de control din învățământ;
- f) desfacerea contractului de muncă la încheierea perioadei pentru care s-a făcut angajarea;
- g) desfacerea disciplinară a contractului de muncă.

Interventie GRAUR la art.57/1. Critică: Sancțiunea se referă la drepturi, calități sau atribuții administrative. Calitatea de membru într-o comisie este un atribut profesional, care trebuie să existe și în fișa postului, cu alte cuvinte are caracterul unui drept imuabil sau al unei obligații. O persoană nu poate fi sancționată prin ridicarea unei obligații care-i revine prin natura postului. De asemenea suspendarea dreptului de participare la un concurs se poate pronunța cu referire strictă la instituția la care angajatul funcționează. **Propunere:** Reformulare, renunțare la părțile în conflict cu alte legi sau ilogice.

Art.58 (1) În instituțiile de învățământ superior, propunerea de sancționare se face de către șeful de catedră, de departament sau de unitatea de cercetare, proiectare, micro-producție, de către decan sau rector, sau de cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor catedrei, departamentului, consiliului profesoral sau senatului, după caz. Aceștia se autosesizează în cazul unei abateri constatate direct sau în urma unei sesizări primite.

(2) Decanul, rectorul sau senatul universitar, după caz, pun în aplicare sancțiunile disciplinare.

Interventie GRAUR la art.58/1. Critică: Sancțiunea aplicată unui angajat o poate acorda angajatorul prin reprezentantul său unic identificat prin șeful ierarhic superior sau prin altă persoană a ierarhiei administrative directe a instituției. Pentru a exista propunere de sancționare este necesar ca persoana care o face să aibă o relație de serviciu directă cu persoana care urmează să fie sancționată. O astfel de poziție nu poate fi asociată cu votul unui organ colectiv indiferent, care ar fi acesta. Sancțiunea disciplinară trebuie pusă în mișcare potrivit prevederilor codului muncii. **Propunere:** Reformulare. Nici un organ colectiv nu poate solicita prin vot nenominalizat sancționarea unui angajat al instituției universitare.

Art.59 (1) Sancțiunea disciplinară se aplică numai după efectuarea cercetării faptei sesizate, audierea celui în cauză și verificarea susținerilor făcute de acesta în apărare.

(2) Pentru investigarea abaterilor săvârșite de personalul didactic, personalul din cercetare sau personalul administrativ, se constituie comisii de analiză formate din 3-5

membri, cadre didactice care au funcția didactică cel puțin egală cu a celui care a săvârșit abaterea și un reprezentant al organizației sindicale din care face parte persoana analizată.

(3) Comisiile de analiză sunt numite, după caz, de:

- a) rector, cu aprobarea senatului universității;
- b) Ministrul Educației, Cercetării și Inovării, pentru personalul de conducere al instituțiilor de învățământ superior și pentru rezolvarea contestațiilor privind deciziile senatelor universitare.

(4) Pe lângă Ministerul Educației, Cercetării și Inovării funcționează Consiliul de Etică Universitară, pe baza unui regulament aprobat prin ordin al ministrului, care adoptă sancțiuni legate de încălcarea gravă a eticii profesionale și a normelor universitare.

Interventie GRAUR la art.59/1. Critică: Problemele de etică nu sunt și nu trebuie asimilate cu cele administrative. Acesta este motivul pentru care ministerul educației nu trebuie să posede nici un fel de organ care să vegheze la etica corpului didactic. Problemele de etică ale corpului didactic nu pot fi apreciate decât în cadrul corpului didactic ca grup social cu o calificare complexă, cu atribuții sociale specifice. **Propunere:** Problemele de etică se soluționează exclusiv în cadrul organizației corpului didactic universitar în organe din care nu trebuie să facă parte nici o persoană cu atribuții administrative, indiferent de nivel.

Art.60 Răspunderea materială a personalului didactic, de cercetare și didactic auxiliar se stabilește potrivit legislației muncii. Decizia de imputare, precum și celelalte acte pentru recuperarea pagubelor și a prejudiciilor se fac de către conducerea instituției de învățământ superior, cu excepția cazurilor când, prin lege, se dispune altfel.

Salarizarea personalului didactic și de cercetare

Art.61 (1) Salariul personalului didactic și de cercetare este compus din:

- a) salariul de bază, care se stabilește în raport cu postul didactic, gradul științific și încărcătura postului ocupat;
- b) drepturi salariale complementare, care se stabilesc în funcție de: calitatea actului didactic, vechimea în învățământ, condițiile de stres, activitatea de cercetare științifică, aportul la creșterea imaginii de excelență a domeniului de specialitate și a instituției de învățământ superior pe plan intern și extern, aportul financiar și material la fondurile extrabugetare și la patrimoniul instituției

(2) Cuantumul salariului minim pentru fiecare funcție didactică este stabilit la nivel național, conform legislației și este obligatoriu pentru fiecare instituție de învățământ superior. Tot ceea ce depășește salariul minim la nivel național face obiectul negocierii dintre angajați și angajator, în baza performanțelor angajatului, evaluate periodic, și a resurselor angajatorului.

(3) Metodologia de salarizare este decisă de senat, cu respectarea legislației în vigoare, și aplicată de rector.

(4) Personalul didactic și de cercetare beneficiază de tranșele de vechime la salarizare, stabilite de lege, și de două tranșe suplimentare, care se acordă la 35 și, respectiv, la peste 40 de ani de activitate neîntreruptă în învățământul superior.

(5) Coeficienții de ierarhizare a salariilor de bază pentru vechimea în învățământul superior de până la 30 de ani se stabilesc prin lege.

(6) Pentru fiecare din tranșele suplimentare de vechime se acordă o creștere a coeficientului de ierarhizare de 1/10 din coeficientul de ierarhizare corespunzător tranșei anterioare de vechime.

(7) Personalul didactic și de cercetare din învățământul superior beneficiază, la fiecare tranșă de vechime în învățământul superior, de un spor de 5% din salariul de bază pentru suprasolicitare neuropsihică.

(8) Pentru gradul științific de doctor, personalul didactic și de cercetare beneficiază de un spor de salariu egal cu 15% din salariul mediu pe economie.

(9) Personalul didactic și de cercetare cu performanțe deosebite și cu o vechime de peste 10 ani în învățământul superior poate beneficia de gradație de merit, în cuantum de 20% din salariul de bază. Gradația de merit se acordă pentru maximum 20% din numărul de posturi existente în statul de funcții. Gradația de merit se acordă prin concurs, organizat potrivit cartei universitare, pentru o perioadă de 3 ani, reînnoibilă. Personalul didactic și de cercetare care beneficiază de gradație de merit nu poate beneficia simultan și de salariul de merit, care se acordă conform legii.

(10) Universitățile private pot acorda și alte stimulente salariale, în baza deciziei senatului.

Interventie GRAUR la art.61/1. Critică: Orice evaluare a activității unui cadru didactic se face exclusiv prin raportare la obligațiile asumate de acesta prin fișa postului. **Propunere:** Reformulare și cuprindere în textul de lege.

Art.62 (1) Persoanele alese în funcții de conducere beneficiază de indemnizație lunară de conducere. Cuantumul indemnizațiilor de conducere la nivelul universităților este stabilit de senatul Universitar. Cuantumul indemnizațiilor de conducere pentru funcții la nivel național este stabilit de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării .

(2) Salarizarea din fonduri publice a personalului didactic și de cercetare și a celorlalte categorii de personal se face în conformitate cu prevederile legislației privind salarizarea în sectorul public.

(3) Salarizarea din alte surse ale instituției de învățământ superior a personalului didactic și de cercetare și a celorlalte categorii de personal se decide în baza autonomiei universitare în conformitate cu legislația specifică în vigoare.

(4) Lectorii universitari pot beneficia de primă de instalare, o singură dată, la angajarea în învățământ prin concurs, în primii 5 ani de la absolvirea studiilor. Cuantumul acestei prime se stabilește la trei salarii la funcția de încadrare. În cazul plecării din instituția de învățământ superior în următorii 3 ani, persoana respectivă este obligată să restituie întreaga sumă.

VII. PROMOVAREA UNIVERSITĂȚII CENTRATE PE STUDENT

Art.63 (1) Studenții sunt considerați parteneri ai instituțiilor de învățământ superior și membri egali ai comunității academice.

(2) O persoană dobândește statutul de student și de membru al unei comunități universitare numai în urma admiterii și înmatriculării sale într-o instituție de învățământ superior.

(3) O persoană poate fi admisă și înmatriculată ca student concomitent în două instituții de învățământ superior diferite sau în maxim două programe de studii, în cadrul aceleiași universități. Orice subvenție financiară sau bursă din fonduri publice se acordă, conform normelor legale în vigoare, numai într-o singură instituție de învățământ superior, pentru un singur program de studii.

(4) În vederea testării cunoștințelor și capacităților cognitive, respectiv artistice sau sportive, și a admiterii într-un program de studii pentru licență, master sau doctorat, instituțiile de învățământ superior organizează examene de admitere pentru fiecare program și ciclu de studiu.

(5) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării elaborează anual o metodologie cadru privind organizarea admiterii în instituțiile de învățământ superior publice și private din România.

(6) Fiecare instituție de învățământ superior elaborează și aplică propriul regulament de organizare a admiterii în programele de studii oferite. Prevederile acestui regulament sunt concordante în conținut cu metodologia cadru privind organizarea admiterii, instituită de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(7) Condițiile de admitere trebuie făcute publice în fiecare an, cu cel puțin 6 luni înainte de susținerea concursului de admitere.

Înmatricularea studenților / Registrul studenților

Art.64 (1) O instituție de învățământ superior poate admite și înmatricula într-un program de studii numai acel număr de studenți pentru care sunt asigurate condiții optime de calitate academică și de viața confortabilă a studenților în spațiul academic.

(2) Capacitatea de școlarizare este făcută publică de către rectorul instituției de învățământ superior prin declarație pe proprie răspundere.

(3) În urma admiterii într-un program de studii, între student și universitate se încheie un contract în care se specifică drepturile și obligațiile părților.

(4) Universitățile care admit în programele lor de studii mai mulți studenți decât capacitatea de școlarizare de care dispun sunt sancționate printr-una sau mai multe dintre sancțiunile prevăzute la art. 12 (2).

Art.65 (1) Se constituie Registrul Matricol Unic al Universităților din România (RMUR), ca o bază de date electronică în care sunt înregistrați toți studenții din România din universitățile publice sau private acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu. Registrele matricole ale universităților devin parte a RMUR, asigurându-se un control riguros al diplomelor.

(2) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării va elabora un Regulament de alocare a codului matricol individual, precum și conținutul informațiilor care vor fi scrise în Registrul Matricol Unic al Universităților din România.

(3) Registrul Matricol Unic al Universităților din România este document oficial protejat legal. Falsificarea înscrisurilor din registrul matricol este o infracțiune sancționată conform legii.

(4) Registrul Matricol Unic al Universităților din România, registrele matricole ale universităților și sistemele informatice aferente se vor elabora în termen de cel mult doi ani de la adoptarea prezentei legi.

Intervenție GRAUR la art.65/1. Critică: Datele acestui registru sunt cu caracter confidențial sau nu? **Propunere:** Precizare.

Art.66 (1) Principiile care reglementează activitatea studenților în cadrul comunității universitare sunt:

- a) principiul nediscriminării: în baza căruia toți studenții beneficiază de egalitate în tratament din partea instituției de învățământ superior; orice discriminare directă sau indirectă față de student este interzisă.
- b) principiul dreptului la asistență și la servicii complementare în învățământul superior exprimat prin: consilierea și informarea studentului de către cadrele didactice, în afara orelor de curs, seminar sau laboratoare; consilierea în scopul orientării profesionale; consilierea psihologică, cont email, acces la baza de date specifice domeniului și la cea referitoare la situația școlară personală.

- c) principiul participării la decizie, în baza căruia toate deciziile majore în cadrul instituțiilor de învățământ superior sunt luate cu participarea reprezentanților studenților.
- d) principiul libertății de exprimare în baza căruia studenții au dreptul să își exprime liber opiniile academice, în cadrul instituției de învățământ în care studiază.
- e) principiul transparenței și al accesului la informații, în baza căruia studenții au dreptul de acces liber și gratuit la informații care privesc propriul parcurs educațional și viața comunității academice din care fac parte, în conformitate cu prevederile legii.

(2) Drepturile, libertățile și obligațiile studenților dintr-o universitate vor fi cuprinse într-un cod al drepturilor și obligațiilor studentului, propus de asociațiile studențești și adoptat de senatul universitar.

(3) Fiecare universitate va institui un sistem de aplicare și monitorizare a respectării prevederilor codului drepturilor și obligațiilor studentului. Asociația studenților prezintă un raport anual privind respectarea codului. Raportul va fi făcut public.

Art.67 (1) Studenții au drepturi să înființeze, în instituțiile de învățământ superior, de stat sau private, ateliere, cluburi, cercuri, cenacluri, formații artistice și sportive, publicații, conform legii.

(2) Organizațiile studențești sunt, de drept, reprezentanți legitimi ai intereselor studenților, la nivelul fiecărei comunități academice.

(3) Federațiile naționale studențești, legal constituite, sunt organismele care exprimă interesele studenților din universități, în raport cu instituțiile statutului.

(4) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării va colabora în dezvoltarea învățământului superior cu federațiile naționale studențești, legal constituite, și se va consulta permanent cu acestea.

Art.68 (1) La nivelul fiecărei facultăți va funcționa Oficiul de Relații cu Studenții, cu funcția de „ghișeu unic” pentru toate problemele acestora.

(2) La nivelul universității se înființează Departamentul Relații cu Studenții, cu o funcție similară la nivelul instituției. Încadrarea cu personal a acestor oficii și departamente se va face prioritar din rândul studenților.

Art.69 (1) Studenții beneficiază de un sistem de împrumuturi bancare pentru efectuarea studiilor, garantate de stat, pe baza unei hotărâri guvernamentale. Împrumuturile pot acoperi taxele de studii și costul vieții pe perioada studiilor.

(2) Returnarea împrumutului se va face după angajarea absolvenților pe un loc de muncă și va putea fi întreruptă pe perioada în care un absolvent se află în șomaj sau are grave probleme de sănătate.

(3) Cuantumul dobânzii și al principalului va fi diferențiat în funcție de mărimea veniturilor salariale ale absolventului.

(4) Statul va acorda credite cu dobândă preferențială pentru studenții din mediul rural sau aparținând unor grupuri dezavantajate, stimulând accesul la învățământul superior și asigurând astfel egalitatea de șanse.

(5) Absolvenții care vor practica profesia minim 5 ani în mediul rural vor fi scutiți de plata a 75% din împrumut, această parte fiind preluată de stat.

Art.70 (1) Statul român va acorda anual, prin hotărâre de guvern, un număr de burse pentru școlarizarea studenților străini. Aceste burse vor fi atribuite doar acelor universități și programe de studii care îndeplinesc cele mai ridicate standarde de calitate, indiferent dacă sunt publice sau private.

(2) Universitățile în baza autonomiei pot dispune integral de veniturile obținute din școlarizarea studenților străini.

VIII. CONDUCEREA UNIVERSITĂȚILOR

Art.71 (1) Pozițiile de conducere din cadrul universității sunt următoarele :

- a) șeful de catedră/departament și biroul șefului de catedră/departament la nivelul catedrelor/departamentelor;
- b) decanul, prodecanii și consiliul facultății – la nivelul facultății;
- c) rectorul, prorectorii, consiliul de administrație și senatul - la nivelul universității.

(2) Departamentul administrativ al universității este condus de către un director administrativ și este organizat pe direcții.

(3) Unitățile de cercetare-dezvoltare sunt conduse de către directori ai unităților respective.

Art.72 (1) Mecanismul de ocupare a funcțiilor de conducere este următorul:

- a) Șeful de catedră/departament și biroul șefului de catedră/departament sunt aleși de colectivele respective prin vot universal și secret, conform cartei universitare.
- b) Consiliul facultății se constituie din reprezentanții catedrelor și ai studenților, aleși prin vot universal și secret. Mărimea acestui consiliu pentru fiecare facultate e stabilită de către senat. Consiliul facultății, în baza votului, înaintează rectorului, maximum trei propuneri pentru postul de decan.
- c) Senatul se constituie din reprezentanții facultăților și ai studenților, aleși prin vot secret la nivel de facultate. Mărimea senatului e stabilită prin carta universității. Senatul își alege prin vot un președinte al Senatului, care reprezintă Senatul în relațiile cu rectorul și cu alte senate universitare și conduce ședințele de senat. Atribuțiile președintelui senatului sunt stabilite prin cartă. Mandatul președintelui senatului este de 4 ani și nu poate fi reînnoit.
- d) Senatul numește comisia de concurs pentru selecția candidaților la funcția de rector și stabilește metodologia de concurs.
- e) Selecția candidaților la funcția de rector se ocupă prin concurs public, pe baza metodologiei stabilită de senat. Pot candida la funcția de rector persoane cu competențe manageriale deosebite, dinăuntru sau din afara universității, români sau străini, fără niciun fel de discriminare. În baza concursului, comisia de concurs recomandă senatului maxim trei candidați pentru funcția de rector. Fiecare recomandare este însoțită de un raport scris privind performanțele candidatului recomandat. Senatul decide prin vot secret care dintre persoanele recomandate ocupă funcția de rector. Rectorul devine membru de drept al senatului. Rectorul își desemnează prorectorii și numește decanii dintre propunerile făcute de facultăți.
- f) Consiliul de administrație se constituie din rector, prorectori, decani și directorul departamentului administrativ și, acolo unde este cazul, directorii institutelor de cercetare. Membrii consiliului de administrație, cu excepția rectorului, nu sunt membri ai senatului universitar.

(2) În baza autonomiei universitare, cu condiția respectării procedurilor prezentei legi, senatul elaborează și aprobă regulamentul de selectare a candidaților și de ocupare a pozițiilor de conducere care devine parte integrantă a cartei.

Intervenție GRAUR la art.72/1. Critică: Comisia de concurs stabilește cu anticipare care este planul de management minimal pe care concurează viitorul rector. Senatul votează acest plan de management minimal. Senatul va trebui să aleagă aceea persoană care face cea mai bună și mai credibilă

ofertă de plan managerial menită să acopere planul managerial minimal scos la concurs. Rectorul nu este persoana cu performanțele cele mai bune ci persoana cu abilități manageriale optime care se angajează să conducă universitatea potrivit interesului comunității academice a acelei universități.
Propunere: Eliminare prevedere și reformulare.

Interventie GRAUR la art.72/2. Critică: Textul de lege intră în detalii de funcționare limitative fără să existe principii de urmat. **Propunere:** Eliminarea prevederilor și reformulare.

Art.73 (1) Senatul universității reprezintă comunitatea universitară și este cel mai înalt for de decizie și deliberare la nivelul universității

(2) Atribuțiile senatului sunt următoarele:

- a) garantează libertatea academică și autonomia universitară;
- b) elaborează și adoptă carta universității;
- c) aprobă planul strategic de dezvoltare instituțională și planurile operaționale;
- d) aprobă, la propunerea rectorului, structura, organizarea și funcționarea universității;
- e) aprobă proiectul de buget și execuția bugetară;
- f) elaborează și aprobă: codul de asigurare a calității, codul de etică universitară;
- g) adoptă codul drepturilor și obligațiilor studenților;
- h) aprobă metodologiile și regulamentele privind organizarea și funcționarea universității;
- i) stabilește comisia de concurs pentru selecția candidaților la funcția de rector și încheie contractul de management cu rectorul;
- j) controlează activitatea rectorului și a consiliului de administrație prin comisii specializate;
- k) aprobă, la propunerea rectorului, componența consiliului de administrație;
- l) demite rectorul, prorectorii, decanii sau directorul administrativ în baza unor proceduri conforme cu carta și cu legislația în vigoare;
- m) aprobă programele de studii;
- n) aprobă metodologia de concurs și rezultatele concursurilor pentru angajarea personalului didactic și de cercetare și evaluează periodic resursa umană;
- o) aprobă, la propunerea rectorului, sancționarea personalului cu performanțe profesionale slabe, în baza unei metodologii proprii și a legislației în vigoare;
- p) îndeplinește alte atribuții, conform cartei.

(3) Componența senatului este stabilită prin carta universității, astfel încât să se asigure eficiența decizională și reprezentativitatea comunității academice.

(4) Durata mandatului unui membru al senatului este de 4 ani, reînnoibil succesiv de maximum două ori. Mandatul senatului este de 4 ani.

(5) Senatul poate fi convocat de rector, de președintele senatului universitar sau la cererea a cel puțin o treime dintre membrii senatului.

Interventie GRAUR la art.73/1. Critică: Codul de etică nu poate stabili nivelul universității. **Propunere:** Reformulare.

Interventie GRAUR la art.73/2. Critică: Mandatul unui rector este condiționat de modul în care acesta își realizează planul managerial angajat. Acest plan managerial este analizat din șase în șase luni și avizat de Senat. Neîndeplinirea obiectivelor planului managerial asumat în două etape succe-

sive de analiză în proporție mai mică de 80%, îndreptățește Senatul al revocarea Rectorului și organizarea de noi alegeri. **Propunere:** Reformulare.

Art.74 (1) Rectorul reprezintă legal universitatea în relațiile cu terți și realizează conducerea executivă a universității. Rectorul este ordonatorul de credite al universității.

(2) Rectorul are următoarele atribuții:

- a) realizează managementul și conducerea operativă a universității;
- b) negociază și semnează contractul instituțional cu Ministerul Educației, Cercetării și Inovării;
- c) încheie contractul de management cu senatul universității;
- d) propune spre aprobare senatului structura și reglementările de funcționare ale universității;
- e) propune spre aprobare senatului proiectul de buget și raportul privind execuția bugetară;
- f) prezintă senatului, la începutul fiecărui an universitar trei rapoarte referitoare la: starea generală a universității, asigurarea calității și respectarea eticii universitare. Senatul validează rapoartele sus menționate, în baza referatelor realizate de comisiile sale de specialitate. Aceste documente sunt publice;
- g) numește prorectorii, directorul departamentului administrativ și decanii, dintre propunerile înaintate de consiliile facultăților, și conduce consiliul de administrație;
- h) răspunde de selecția, angajarea, evaluarea periodică, formarea, motivarea și încetarea relațiilor contractuale de muncă ale personalului din universitate;
- i) îndeplinește alte atribuții stabilite de senat, în conformitate cu contractul de management, carta universității și legislația în vigoare.

(3) Rectorul este desemnat de senat și confirmat de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării

(4) În condițiile în care rectorul aduce prejudicii grave învățământului superior, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării se poate adresa senatului cu solicitarea de demitere a rectorului sau poate suspenda temporar rectorul, dar nu mai mult de 3 luni. Până la soluționarea cazului, președintele Senatului preia toate prerogativele Rectorului în raport cu Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(5) Durata unui mandat de rector este de 4 ani, cu posibilitatea de prelungire sau de reînnoire, în conformitate cu contractul de management, carta universității și legislația în vigoare.

(6) Prorectorii sunt desemnați și pot fi revocați de către rector. Atribuțiile prorectorilor, numărul și durata mandatelor acestora e stabilit prin cartă.

Interventie GRAUR la art.74/1. Critică: Contractul de management este public încă în momentul începerii concursului de rector. **Propunere:** Reformulare.

Art.75 (1) Consiliul de administrație realizează managementul operațional al tuturor activităților din cadrul universității.

(2) Atribuțiile consiliului de administrație sunt stabilite prin carta universității, în conformitate cu legislația în vigoare.

(3) Mandatul consiliului de administrație este de 4 ani.

Art.76 (1) Decanul reprezintă facultatea și răspunde de managementul și conducerea operativă a facultății. Decanul este membru de drept al consiliului facultății și conduce ședințele acestuia.

(2) Atribuțiile decanului sunt stabilite de rector în conformitate cu prevederile cartei și cu legislația în vigoare.

(3) Decanul își poate desemna prodecanii, în conformitate cu prevederile cartei.

Interventie GRAUR la art.76/1. Critică: Decanul are funcție strict reprezentativă și de organizare profesională a procesului de instruire și cercetare. Aspectul de lipsă a oricăror atribuții administrative și de gestiune a resurselor materiale atribuite decanului trebuie prevăzute în lege. Decanul nu trebuie remunerat pentru munca sa. **Propunere:** Reformulare.

Art.77 (1) Consiliul facultății reprezintă organismul decizional și deliberativ al facultății și este constituit din reprezentanți ai catedrelor/departamentelor, ai studenților și ai departamentului de administrație al facultății.

(2) Consiliul facultății are următoarele atribuții:

- a) aprobă, la propunerea decanului, structura, organizarea și funcționarea facultății, în baza prevederilor cartei;
- b) aprobă programele de studii gestionate de facultate;
- c) controlează activitatea decanului și aprobă rapoartele anuale ale acestuia privind starea generală a facultății, asigurarea calității și respectarea eticii universitare la nivelul facultății;
- d) îndeplinește alte atribuții, stabilite prin cartă sau aprobate de senat și în conformitate cu legislația în vigoare.

(3) În condițiile constatării unui management neperformant, consiliul facultății, prin votul a 2/3 dintre membrii săi, se poate adresa rectorului cu solicitarea de demitere a decanului. Rectorul procedează conform prevederilor cartei.

(4) Mandatul Consiliului facultății este de 4 ani.

Interventie GRAUR la art.77/1. Critică: Consiliul este organ decizional și deliberativ la nivel profesional și științific. Nu are atribuții și prerogative administrative, de personal și de gestiune a resurselor materiale. **Propunere:** Reformulare.

Art.78 (1) Șeful de catedră/departament realizează managementul și conducerea operativă a catedrei/departamentului. În exercitarea acestei funcții el poate fi ajutat de biroul șefului de catedră, conform cartei.

(2) Atribuțiile și responsabilitățile șefului de catedră/departament sunt stabilite prin cartă.

(3) Mandatul șefului de catedră este de 4 ani, reînnoibil.

Interventie GRAUR la art.78/1. Critică: Nu se vorbește nicăieri de modul în care se angajează șeful de catedră. **Propunere:** Reformulare.

Art.79 (1) Funcțiile de rector, prorector, decan și șef de catedră sau departament sunt funcții de conducere. Retribuirea lor se decide de către senat, la propunerea președintelui Senatului, conform cartei.

(2) La cerere, rectorul, prorectorii și decanii pot avea și activități didactice sau de cercetare, cu condiția ca aceste activități să nu afecteze actul managerial.

Art.80 Persoanele care ocupă o funcție de demnitate publică nu pot exercita niciuna dintre funcțiile de conducere din cadrul universității pe perioada îndeplinirii mandatului de demnitar.

Participarea studenților la decizie

Art.81 (1) Studenții participă activ la luarea deciziilor, atât în organismele executive, cât și în cele deliberative și decizionale. Ponderea studenților în consiliul facultății sau în Senat nu poate fi mai mică de 25% din totalul membrilor acestor organisme.

(2) La nivelul facultății se înființează funcția de cancelar al studenților, iar la nivelul universității, funcția de cancelar general al studenților. Aceste funcții se ocupă pe bază de alegeri în cadrul organizațiilor studențești, la nivel de facultate, respectiv universitate. Durata unui astfel de mandat este de maximum doi ani. Funcțiile de cancelar, respectiv cancelar general al studenților pot fi exercitate de studenții din ciclul de masterat sau doctorat și vor fi remunerate corespunzător, având același statut ca și pozițiile de prodecan, respectiv prorector.

(3) Cancelarul general și cancelarii studenților prezintă, la începutul fiecărui an universitar, câte un raport referitor la asigurarea calității și respectarea eticii universitare la nivel de universitate, respectiv facultate. Aceste rapoarte exprimă punctul de vedere al studenților privind calitatea și etica universitară, sunt adoptate de senat, respectiv consiliul facultății și devin publice.

(4) Universitățile sunt obligate să asigure prezența studenților în comisiile de asigurare a calității, de etică, precum și în orice comisie care vizează interesele studențești.

Art.82 (1) Litigiile care apar între organisme de conducere ale universităților sau între membrii comunității universitare și aceste organisme sunt rezolvate de senat, în baza cartei și a legislației în vigoare.

Art.83 (1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, în colaborare cu Consiliul Național al Rectorilor, înființează și finanțează Centrul Național de Pregătire a Managerilor și Administratorilor din Învățământul Superior, având drept scop pregătirea managerială și administrativă a persoanelor care ocupă o poziție de management academic sau administrativ, sau iau în considerare managementul academic sau administrația universitară ca opțiune de dezvoltare în carieră.

Interventie GRAUR la art.83/1. Critică: Nu se precizează nicăieri care este forma legală de existență a Consiliului Național al Rectorilor. Nu se precizează care este rolul acestei structuri. **Propunere:** Reformulare.

Art.84 (1) Pentru monitorizarea eficienței manageriale, a echității și relevanței pentru piața muncii a învățământului superior, se va stabili, în termen de maximum 9 luni de la promulgarea prezentei legi, un sistem de indicatori statistici de referință pentru învățământul superior.

(2) Sistemul de indicatori va fi elaborat de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, prin consultarea Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior, Consiliului Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior, Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare și Agenției de Calificări și Parteneriat cu Mediul Economic și va fi aprobat prin hotărâre a Guvernului. Raportul anual privind starea învățământului superior se bazează pe indicatorii menționați la alin. (1).

Rolul statului în învățământul superior

Art.85 (1) Statul își exercită atribuțiile în domeniul învățământului superior prin intermediul Parlamentului, Guvernului, Ministerului Educației, Cercetării și Inovării și Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS).

(2) Parlamentul are următoarele atribuții:

- a) aprobă bugetul anual alocat învățământului superior, ca parte a bugetului educației;
  - b) aprobă legile referitoare la învățământului superior;
  - c) aprobă finanțarea, transformarea sau schimbarea denumirii unei universități;
  - d) aprobă desființarea unei universități – la propunerea guvernului în cazul unei universități publice, respectiv la propunerea fondatorilor, în cazul universităților private sau atunci când o universitate încalcă legislația în vigoare.
- (3) Guvernul are atribuții referitoare la:
- a) aprobarea strategiilor și politicilor naționale în domeniul învățământului superior;
  - b) propunerile de înființare, transformare, schimbare sau desființare a universităților;
  - c) aprobarea cadrului național al calificărilor oferite de universități;
  - d) aprobarea propunerilor, metodologiilor, criteriilor și standardelor înaintate de Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior ;
  - e) probarea angajamentelor internaționale asumate de învățământul superior românesc;
  - f) aprobarea finanțării multianuale a universităților.
- (4) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării are următoarele atribuții principale:
- a) propune politicile și strategiile naționale pentru învățământul superior, ca parte a Ariei Europene a Învățământului Superior;
  - b) elaborează reglementările de organizare și funcționare a sistemului de învățământul superior;
  - c) controlează direct sau prin organisme abilitate în acest sens respectarea reglementărilor privind organizarea și funcționarea învățământului superior, cercetarea universitară, managementul financiar, etica universitară și asigurarea calității în învățământul superior;
  - d) realizează, prin intermediul Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior sau al altor organisme abilitate, evaluarea periodică, diferențierea universităților și ierarhizarea programelor de studii ale acestora;
  - e) gestionează Registrul Matricol Unic al Universităților din România;
  - f) organizează recunoașterea și echivalarea actelor de studii;
  - g) elaborează proiectul de buget pentru învățământul superior, ca parte a bugetului educației și bugetului cercetării;
  - h) elaborează și gestionează sistemul național de indicatori și bazele de date corespunzătoare pentru monitorizarea și prognoza evoluției acestuia în raport cu piața muncii;
  - i) susține realizarea de studii și cercetări asupra învățământului superior.
- (6) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) își realizează atribuțiile precizate în Legea Asigurării Calității.

Intervenție GRAUR la art.85/1. Critică: Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior trebuie definit în totalitate în legea învățământului superior. Tot aici trebuie să se regăsească prevederile legile calității învățământului superior care trebuie să dispară ca lege de sine stătătoare. **Propunere:** Reformulare.

Art.86 (1) Pentru exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării constituie registre de experți și se sprijină pe organisme specializate, la nivel național, alcătuite pe criterii de prestigiu profesional și moral: Consiliul Național de Statistică și Prognoză a Învățământului Superior, Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, Consiliul Național de Finanțare a Învățământului Superior, Consiliul Na-

țional al Bibliotecilor Universitare, Consiliul Național pentru Calificări Universitare și Consiliul de Etică Universitară.

(2) Organismele specializate menționate la alin. (1) se înființează prin hotărâre a Guvernului și funcționează în baza unor regulamente proprii aprobate prin ordin al ministrului și dispun de bugete proprii de venituri și cheltuieli. Bugetele acestora se constituie pe bază contractuală cu Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și din alte surse legal constituite;

(3) Pentru îndeplinirea atribuțiilor cu care sunt investite, Consiliile beneficiază de logistică și un secretariat propriu, numit Secretariatul Consiliilor Naționale pentru Învățământul Superior, care are personalitate juridică și este ordonator de credite. Actuala Unitate Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare (UEFISCSU) devine Secretariatul Consiliilor Naționale. Contractele dintre Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și Consilii sunt gestionate prin Secretariatul Consiliilor Naționale.

Art.87 (1) Consiliul Național de Statistică și Prognoză a Învățământului Superior are ca atribuții principale elaborarea și actualizarea permanentă a indicatorilor de monitorizare a învățământului superior și prognoza evoluției acestuia în raport cu dinamica pieței muncii.

(2) Consiliul Național pentru Calificări Universitare reunește reprezentanți ai universităților, ai asociațiilor profesionale și ai angajatorilor, pentru constituirea Cadrului Național al Calificărilor din Învățământul Superior. În realizarea misiunii sale, Consiliul este susținut de Agenția de Calificări și Parteneriat cu Mediul Economic (ACPART).

(3) Consiliul de Etică Universitară are rol de instanță ultimă în rezolvarea litigiilor de etică universitară și are ca principale atribuții:

- a) monitorizarea realizării eticii universitare la nivelul sistemului de învățământ superior;
- b) auditarea comisiilor de etică din universități și prezentarea unui raport anual privind etica universitară. Acest raport se face public.

Interventie GRAUR la art.84/1. Critică: Este aberantă existența unui consiliu de etică universitară atâta vreme cât fiecare universitate are propriul său cod de etică. Rezultă de aici necesitatea codului unic de etică și necesitatea scoaterii acestuia de sub egida ministerului educației. Problema eticii este o problemă a corpului personalului didactic din învățământul superior și nu trebuie să existe interferențe cu acțiuni specifice ale structurilor administrative ale autorităților. **Propunere:** Reformulare și regândire.

Interventie GRAUR la art.84/2. Critică: Într-un stat de drept, un astfel de consiliu nu poate avea rol de ultimă instanță. **Propunere:** Aliniatul se elimină.

Art.88 (1) Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor, Certificatelor și Calificărilor Universitare (CNATDCU) are următoarele atribuții:

- a) stabilește criteriile minimale necesare și obligatorii pentru conferirea de către universități a titlurilor didactice din învățământul superior. Universitățile pot adăuga criterii suplimentare de performanță profesională;
- b) auditează anual, la solicitarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării sau din proprie inițiativă, modul de desfășurare a concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice și de cercetare din universități;

- c) prezintă un raport anual către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării privind resursa umană pentru activitățile didactice și de cercetare din învățământul superior. Acest raport se face public;
  - d) stabilește criteriile de acordare a titlului de conducător de doctorat, acordă titlul de conducător de doctorat și validează diploma de doctor.
- (2) Consiliul Național de Finanțare a Învățământului superior (CNFIS) are următoarele atribuții principale:
- a) propune metodologia de finanțare a universităților și stabilește cuantumul granturilor de studiu pe cicluri și domenii de studii;
  - b) auditează periodic, la solicitarea Ministerul Educației, Cercetării și Inovării sau din proprie inițiativă, realizarea proiectelor de dezvoltare instituțională și eficiența gestionării fondurilor publice de către universități și face propuneri pentru finanțarea complementară a universităților pe bază de proiecte instituționale;
  - c) prezintă anual Ministerului Educației, Cercetării și Inovării un raport privind starea finanțării învățământului superior și măsurile de optimizare ce se impun. Acest raport se face public.
- (3) Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS) are următoarele atribuții principale:
- a) stabilește standardele, criteriile și indicatorii de calitate pentru cercetarea științifică din învățământul superior, aprobate prin ordin de ministru;
  - b) auditează periodic, la solicitarea MEdC sau din proprie inițiativă, cercetarea științifică universitară;
  - c) gestionează programe de cercetare și procese de evaluare a proiectelor de cercetare care sunt propuse pentru finanțare competitivă;
  - d) prezintă anual Ministerului Educației, Cercetării și Inovării un raport privind starea cercetării științifice în învățământul superior și performanțele universităților. Raportul se face public.
- (4) Consiliul Național al Bibliotecilor Universitare are în atribuții elaborarea strategiei de dezvoltare, evaluare periodică și coordonarea sistemului de biblioteci din învățământul superior.

Interventie GRAUR la art.88/1. Critică: Nu se vorbește nimic de personalul acestor organe. Aceste organe trebuie prevăzute numai cu personal calificat propriu angajat. Personalul acestor organe nu trebuie să posede prin statut nici un fel de activitate didactică sau de cercetare. **Propunere:** Reformulare și regândire.

Art.89 (1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării își realizează atribuțiile în domeniul cercetării prin Autoritatea Națională de Cercetare Științifică, conform legii.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării colaborează cu Consiliul Național al Rectorilor și, după caz, cu autorități și asociații profesionale și științifice naționale și internaționale reprezentative, federații sindicale la nivel de ramură și federații studentești legal constituite la nivel național.

Art.90 (1) Asigurarea calității învățământului superior și cercetării universitare este o atribuție fundamentală a Ministerului Educației, Cercetării și Inovării. În realizarea acestei atribuții, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării colaborează cu Agenția Română de Asigurare a Calității (ARACIS), alte agenții înscrise în Registrul European al Agențiilor de Asigurare a Calității în învățământul superior, precum și cu Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, Consiliul Național de Atestare

a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare și Consiliul de Etică Universitară, conform legislației în vigoare.

(2) Universitățile care refuză să facă publice datele solicitate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și de organismele menționate la 86 (1), încalcă principiul răspunderii publice și sunt sancționate cu una sau mai multe dintre sancțiunile specificate la art. 12 (2).

(3) Studenții sunt parteneri cu drepturi depline în procesul de asigurare a calității.

Art.91 (1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, prin organisme abilitate, conform legii, va realiza diferențierea universităților și ierarhizarea programelor de studii.

(2) Finanțarea suplimentară poate fi acordată numai acelor universități și numai acelor programe de studii care dovedesc excelență în performanțe și în asigurarea calității.

(3) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării va publica anual lista universităților și programelor de studii care beneficiază de finanțare suplimentară, precum și lista universităților și programelor de studii care nu mai au acces la finanțări din fonduri publice sau nu mai au diplome recunoscute de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(4) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării are obligația să evalueze periodic universitățile care fac parte din sistemul național de învățământ superior și programele lor de studii și să dispună toate măsurile ce se impun.

Art.92 (1) Guvernul României înființează, în termen de maximum 6 luni de la promulgarea prezentei legi, Institutul de Studii Avansate din România, având ca obiectiv principal susținerea elitelor românești din țară și din diaspora.

Art.93 (1) Fiecare universitate are obligația să realizeze, la intervale de maximum 3 ani, evaluarea internă și clasificarea catedrelor/departamentelor pe 5 niveluri de performanță în cercetare, conform unei metodologii cadru elaborate de Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior și aprobate prin ordin de ministru. Rezultatele evaluării și clasificării se fac publice.

(2) Senatul universitar, la propunerea rectorului, în baza evaluării interne, poate dispune reorganizarea sau desființarea catedrelor și departamentelor sau instituțiilor slab performante, fără a prejudicia, în vreun fel, studenții.

IX. FINANȚAREA ȘI PATRIMONIUL UNIVERSITĂȚILOR

Art.94 (1) Universitățile se finanțează din venituri proprii, provenind din surse publice sau non-publice, conform legislației în vigoare.

(2) Finanțarea învățământului superior se acordă multianual, pe cicluri de studiu.

Intervenție GRAUR la art.94/1. Critică: Nu se concretizează ce înseamnă „finanțare multi-anuală”. Nu rezultă relația unei astfel de finanțări cu un buget construit și aprobat anual. Nu rezultă dacă aceasta se referă la învățământul cu finanțare publică sau este aplicabil și la universitățile cu finanțare privată. **Propunere:** Reformulare.

Art.95 Finanțarea universităților se realizează prin următoarele categorii de fonduri: Fondul pentru finanțarea de bază, Fondul pentru finanțarea complementară, Fondul pentru finanțarea suplimentară, Fondul pentru incluziune și burse studentești și Fondul constituit din venituri proprii la nivelul fiecărei universități.

(1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării va asigura finanțarea de bază pentru universitățile publice, prin granturi de studiu, bazate pe echivalentul costului mediu per

student per domeniu, pe cicluri de studiu. Granturile de studiu vor fi alocate prioritar spre acele domenii care asigură dezvoltarea sustenabilă și competitivă a societății, iar, în interiorul domeniului, prioritar celor mai bine plasate programe. Universitățile au dreptul să gestioneze granturile primite, în baza reglementărilor proprii.

(2) Finanțarea de bază este multianuală, asigurându-se pe toată durata unui ciclu de studii.

(3) Finanțarea complementară se acordă de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării la recomandarea CNFIS universităților publice și se va face pe baza proiectelor de dezvoltare instituțională. CNFIS selectează și recomandă pentru finanțare complementară doar proiectele de dezvoltare instituțională viabile și asigură monitorizarea realizării acestora.

(4) Finanțarea suplimentară se acordă din fonduri publice de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării pentru a stimula excelența instituțiilor și a programelor de studii, atât din cadrul universităților publice, cât și a celor private. Fondul va fi alocat exclusiv celor mai bine plasate universități și programe de studii, la recomandarea comună a ARACIS și CNCSIS.

(5) Fondul pentru incluziune și burse studentești se acordă din fonduri publice de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, pentru asigurarea egalității de șanse și a performanțelor profesionale studentești.

(6) Fondurile obținute din resurse proprii, inclusiv cele de la studenții străini, rămân complet la dispoziția universităților.

(7) Categoriile de cheltuieli eligibile pentru fiecare tip de finanțare și metodologia de distribuire a acestora se stabilește prin hotărâre de guvern.

(8) Rectorii, prin contractul instituțional încheiat cu Ministerul Educației, Cercetării și Inovării devin direct responsabili de alocarea resurselor instituției, prioritar spre departamentele/catedrele cele mai performante.

Interventie GRAUR la art.95/1. Critică: Gestiunea resurselor bugetare se face în mod obligatoriu cu respectarea legislației specifice înaintea autonomiei universitare. **Propunere:** Reformulare.

Interventie GRAUR la art.95/2. Critică: alin (6) Aceste surse rămân la dispoziția instituțiilor dar sunt considerate surse bugetare și nu pot avea altă destinație decât cea atribuită potrivit legii. **Propunere:** Reformulare.

Art.96 (1) Programele de studii de masterat în științe și tehnologii avansate, cele care se desfășoară în limbi de circulație internațională, precum și doctoratele în co-tutelă cu universități de prestigiu din străinătate beneficiază de finanțare preferențială.

(2) Fondurile rămase la sfârșitul anului din execuția bugetului prevăzut în contractul instituțional, precum și fondurile aferente cercetării științifice universitare și veniturile extrabugetare, rămân la dispoziția universităților și se cuprind în bugetul de venituri și cheltuieli al instituției, fără vărsăminte la bugetul de stat și fără afectarea alocațiilor de la bugetul de stat pentru anul următor.

Interventie GRAUR la art.96/1. Critică: alin (2) Prevederea contravine codului fiscal. O astfel de situație reprezintă dovada unei gestiuni incorecte a instituției universitare. **Propunere:** Reformulare.

Art.97 (1) Instituțiile de învățământ superior pot admite prin concurs studenți care plătesc taxe de studii, cu condiția încadrării în capacitatea de școlarizare a instituției.

Cuantumul taxei de studii nu poate fi mai mic decât costul programului de studiu per student în instituția respectivă.

(2) Studenții beneficiază de burse de merit, pentru stimularea performanțelor de excelență și de burse sociale, pentru susținerea financiară a studenților cu venituri reduse. Cuantumul și metodologia de alocare a acestor burse se stabilește prin hotărâre de guvern.

(3) În timpul anului școlar, studenții beneficiază de tarif redus cu 50% pe mijloacele de transport local în comun, transportul intern auto, feroviar și naval.

Intervenție GRAUR la art.97/1. Critică: alin (1) Universitățile nu pot admite studenți peste limita stabilită prin evaluarea potențialului acestora de a asigura o educație de calitate. Dacă această capacitate este mai mare decât cea finanțată din bugetul public atunci se poate ajunge la suplimentarea prin concurs pe bază de taxă. **Propunere:** Reformulare și precizare.

Art.98 (1) Finanțarea universităților se face în baza unui contract instituțional încheiat între Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și universități. Contractele instituționale se fac publice din momentul semnării lor.

(2) Contractele instituționale sunt auditate periodic de către CNFIS, la solicitarea Ministerul Educației, Cercetării și Inovării care, în baza rapoartelor primite, stabilește măsurile ce se impun.

(3) Toate materialele, echipamentele și publicațiile achiziționate de universități pentru activitățile de educație și cercetare sunt scutite de TVA și de taxe vamale.

Art.99 (1) Universitățile de stat sau private au patrimoniu propriu și îl gestionează conform legii. Patrimoniul universităților reprezintă totalitatea drepturilor și obligațiilor cu valoare economică care au ca obiect bunuri mobile și imobile, corporale și necorporale, pe care le dețin cu titlu legal la data intrării în vigoare a prezentei legi, precum și cele dobândite sau redobândite ulterior.

(2) Drepturile pe care le au universitățile asupra bunurilor din patrimoniul propriu pot fi drepturi reale după caz, drept de proprietate sau de membrămintă ale acestuia (uz, uzufruct, servitute, superficiei etc.) potrivit dispozițiilor din codul civil, drept de folosință dobândit prin închiriere, concesiune, comodat etc. ori drept de administrare, în condițiile legii.

(3) În patrimoniul universităților pot exista și drepturi de creanță izvorâte din contracte, convenții sau hotărâri judecătorești.

(4) Universitățile de stat pot avea în patrimoniu bunuri mobile și imobile din domeniul public sau din domeniul privat al statului.

(5) Drepturile subiective ale universităților asupra bunurilor din domeniul public al statului pot fi drepturi de administrare, de folosință, de concesiune ori de închiriere, în condițiile legii.

(6) Prin hotărâre a Guvernului, bunurile din domeniul public al statului pot fi trecute în domeniul privat al statului și transmise în proprietate universităților de stat, în condițiile legii.

(7) Universitățile de stat au drept de proprietate asupra bunurilor din domeniul privat al statului, existente în patrimoniul lor la data intrării în vigoare a prezentei legi, asupra celor dobândite sau redobândite de acestea ulterior, precum și asupra bunurilor dobândite din veniturile și sursele proprii de finanțare.

(8) Dreptul de proprietate al universităților de stat asupra bunurilor prevăzute la alineatul precedent este un drept exclusiv, exercitându-se în condițiile prevăzute de Carta universitară, cu respectarea dispozițiilor dreptului comun.

(9) Dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile, precum și alte drepturi reale ale universităților de stat sunt supuse procedurii publicității imobiliare prevăzute de legislația specială în materie.

(10) În cazul desființării unei universități de stat, bunurile aflate în proprietate, rămase în urma lichidării, trec în proprietatea privată a statului.

(11) Patrimoniul universităților private se constituie din bunuri mobile și imobile, corporale și necorporale, aduse de fondator, din veniturile obținute din surse proprii, taxe, finanțări publice sau private, sponsorizări, donații etc.

(12) Universitățile private sunt titulare ale dreptului de proprietate ori ale altor drepturi reale pe care le exercită asupra patrimoniului, în condițiile legii.

(13) În cazul desființării universității private, bunurile aduse de fondatori la constituire ori în timpul funcționării, rămase în urma lichidării, se restituie acestora fie în natură, fie în echivalent bănesc, în condițiile prevăzute prin carta universitară. Bunurile dobândite după înființare sunt considerate bunuri publice.

(14) Bunurile dobândite de universitate, cu orice titlu, se transmit fondatorilor, dacă desfășoară activități similare cu cele ale universității desființate sau altor instituții de drept public sau privat, din același domeniu de activitate.

(15) Deciziile privitoare la aspectele de natură patrimonială se adoptă de către senat, cu minimum 2/3 din numărul total al membrilor săi.

Intervenție GRAUR la art.99/1. Critică: alin (1) Contravine formulării anterioare cu privire la același subiect. Vezi și alin (13). **Propunere:** Reformulare.

Intervenție GRAUR la art.99/2. Critică: alin (15) contravine contractului de asociere în vederea înființării universității pentru instituțiilor cu finanțare privată. **Propunere:** Reformulare.

X. DISPOZIȚII TRANZITORII

Art.100 (1) Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României. La data intrării în vigoare a legii, se abrogă LEGE nr. 84 din 24 iulie 1995, Legea învățământului, republicat în M.Of, nr. 606/10 dec. 1999, Legea 2/2008, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

(2) În termen de 120 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării elaborează regulamentele care decurg din aplicarea acestei legi și stabilește măsurile tranzitorii de aplicare a legii.

Art.101 (1) Senatele universitare sunt obligate ca, în termen de 1 an de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să definitiveze noua carte, regulamentele și metodologiile de organizare și funcționare a universităților în conformitate cu prezenta lege.

(2) La finalizarea actualului mandat, organele noi de conducere a universităților se vor stabili în baza prezentei legi.